

N:o 79.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 Juni 1883.
» » » » Andra Kammaren den 13 » »

Riksdagens Skrifvelse till Konungen, angående allmänna bevillningen.

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:is 7 och 9, Memorial N:is 12 och 16 samt Betänkande N:is 18, 20 och 22.)

Till Konungen.

Uti den 8 sistlidne Januari aflåtna särskilda propositioner har Eders Kongl. Maj:t, med förklaring att Eders Kongl. Maj:t icke ifrågasatte, att den efter Art. I i nu gällande bevillningsförordning utgående personliga skyddsafgift vidare borde utgöras, till Riksdagen öfverlemnadt förslag till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst äfvensom förslag till förordning angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

Vid behandling af dessa ärenden har Riksdagen till en början, i öfverensstämmelse med hvad Eders Kongl. Maj:t föreslagit, beslutat, att den efter Art. I i bevillningsstadgan utgående personliga skyddsafgift skall från och med nästkommande år upphöra. I likhet med Eders Kongl. Maj:t har Riksdagen vidare ansett bestämmelserna angående den efter nuvarande Art. III utgående bevillning böra ur bevillningsstadgan urskiljas och inflyta i en särskild förordning. Vid granskningen af de till Riksdagen öfverlemnade författningsförslagen har dock Riksdagen funnit sig böra i samma förslag vidtaga de ändringar, som här nedan omförmålas.

Förslaget till förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst.

§ 1.

Då, på sätt det vid Eders Kongl. Maj:ts proposition fogade statsrådsprotokoll uttryckligen angifver, Eders Kongl. Maj:t icke ifrågasatt, att de delar af författningsförslaget, som afse förändrade grunder för jordbruksfastighets beskattning, skulle af Riksdagen godkännas under annan förutsättning, än att Eders Kongl. Maj:ts framställning om grundskatternas samt rustnings- och roteringsbesvärens afskrifning vunne Riksdagens bifall, har, sedan frågan om en dylik afskrifning förfallit, någon förändring i hittills gällande bestämmelser om jordbruksfastighets beskattning icke ansetts böra ifrågakomma.

§ 3 mom. 1.

I första delen af förevarande moment har Riksdagen vidtagit en redaktionsförändring i syfte att starkare betona, det taxeringsmyndigheterna vid uppskattning af en egendoms värde icke böra så uteslutande som hittills varit brukligt rätta sig efter det pris egendomen vid köp betingat.

I öfverensstämmelse med hvad här ofvan under § 1 blifvit anfördt, har Riksdagen ansett inkomst af skogsrörelse och torftägt under nuvarande förhållanden ej böra särskildt beskattas, samt på grund häraf uteslutit senare delen af ifrågavarande moment ur författningsförslaget.

§ 8.

På förr angifna skäl har Riksdagen jemväl ur författningsförslaget uteslutit de under punkterna a) och b) i mom. 2 af förevarande paragraf förekommande stadganden, hvarjemte Riksdagen, som ansett någon anledning ej förefinnas, hvarför gratifikation lemnad af enskild gifvare ej skulle beskattas, vidtagit en förändring i det under punkten c) intagna stadgande.

§ 9.

Då enligt flera andra länders lagar skattskyldighet för utlänning inträder efter ett års vistelse i landet, såsom i Preussen, Danmark,

Sachsen och Österrike, eller till och med efter sex månader, såsom i England och Bern, har Riksdagen ej funnit någon anledning, hvarför vi i vår lagstiftning skulle tveka att tillämpa samma grundsats med afseende på här vistande främlingar. Med anledning häraf har Riksdagen ansett sig böra under punkten c) oförändradt upptaga skatteregeringskomiténs förslag.

Som den omständigheten, att städer och menigheter äro fria från inkomstbevällning, föranledt, att vid pröfning af besvär jemväl städernas bränvinsförsäljningsbolag befriats från bevällning för sina inkomster, men Riksdagen för sin del icke kan finna någon giltig anledning, hvarför ifrågavarande slags rörelse skulle från beskattning undantagas, har Riksdagen ansett sig böra i denna paragraf införa ett uttryckligt stadgande, som gör dessa bolag i beskattningsafseende likställda med andra.

§ 10.

På förr angifna skäl har Riksdagen ur mom. 2 punkten a) uteslutit orden »eller inkomst och förmån af jordbruksrörelse».

I mom. 4 b) har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att vid beräkning af inkomst utaf arbete afdrag må ske »för ränta å lånt, i rörelsen nedlagdt kapital». Enligt skatteregeringskomiténs förslag skulle sådant afdrag få ske endast för »lånt rörelsekapital». Eders Kongl. Maj:t har, enligt hvad statsrådsprotokollet upplyser, genom det förändrade uttrycket velat medgifva, att afdrag finge göras äfven för ränta å skuld, som blifvit åsamkad för förvärfvande af de för rörelsens bedrivande erforderliga fastigheter.

Riksdagen har emellertid befarat, att ett dylikt medgifvande, hvilket för öfrigt skulle ställa egare af annan fastighet i en fördelaktigare ställning än egare af jordbruksfastighet, kunde lemna rum för missbruk. Fastighetsegaren kunde nemligen lätt undandraga sig beskattning för sin fastighet genom att låta in-teckna densamma utan att belåna in-teckningarne och uppvisa gravationsbeviset för taxeringsmyndigheterna, hvilka i dylika fall svårigen kunde vägra afdrag; och har Riksdagen på grund häraf anslutit sig till skatteregeringskomiténs förslag.

På det att i punkten c) slutorden »m. m.» icke måtte tydas allt för vidsträckt, har Riksdagen ansett dem böra utbytas mot »samt andra dermed jemförliga utgifter».

I punkten e) har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att afdrag må ske bland annat för misräkningspenningar. Då något sådant afdrag enligt nu gällande förordning icke eger rum, samt dess medgifvande möjligen kunde föranleda dertill att misräkningspenningar, till undgående af be-

skattning, komme att ingå i löner till nu ej anad utsträckning, har Riksdagen uteslutit ordet »missräkningspenningar».

På förr anförda skäl har jemväl det under mom. 5 af förevarande paragraf intagna stadgande ansetts böra ur författningsförslaget utgå.

§ 11.

I mom. 1 af denna paragraf har Riksdagen, för vinnande af nödig tydlighet, utbytt orden »och uppgå de icke till 1,800 kronor» mot »uppgå de till 1,200 kronor men icke till 1,800 kronor», hvarjemte sista stycket af samma moment på förr angifna skäl erhållit en något förändrad lydelse.

Den frihet från bevillning, som enligt mom. 2 punkten b) tillkommer, bland andra, jernkontoret och vissa sparbanker, har synts Riksdagen böra utsträckas jemväl till allmänna hypoteksbanken, hypotekskassan för Sveriges städer samt hypoteksföreningarne, i anledning hvaraf ett stadgande i sådant syfte blifvit i nämnda punkt inryckt, hvarjemte det i samma punkt förekommande stadgandet angående jernkontoret ansetts böra erhålla en något förändrad lydelse.

I öfverensstämmelse med hvad här ofvan med afseende å § 8 mom. 2 punkten e) anförts, har Riksdagen ansett det under punkten g) förekommande stadgande böra ur författningsförslaget utgå.

Det i punkten h) af samma moment förekommande uttrycket »sådan näring, som ej förutsätter fast bostad», dermed, på sätt statsrådsprotokollet upplyser, endast afses renskötsel, har Riksdagen, på det att icke annan inkomst, t. ex. af penningarörelse, måtte undgå beskattning, funnit böra utbytas mot ordet »renskötsel».

§ 12.

På förr angifna skäl hafva de under punkterna a) och b) af denna paragraf upptagna stadganden ansetts böra ur författningen utgå.

§ 18.

Till undvikande af missförstånd har Riksdagen ansett uttrycklig bestämmelse böra i paragrafen införas derom, att sådan uppmaning, som här afses, *bevisligen* skall delgifvas den skattskyldige.

§ 19 mom. 4.

Den i detta moment skattskyldig medgifna rätt att öfverklaga pröfningsnämndens beslut har Riksdagen ansett böra utsträckas äfven till

sådana fall, då pröfningsnämnden uppskattat inkomsten till lägre belopp än det af taxeringsnämnden antagna.

§ 20.

I denna paragraf har Riksdagen endast vidtagit en mindre redaktionsförändring, i det orden »med full frihet» ansetts böra utbytas mot »med rätt».

§ 21.

Då det förbud mot offentliggörande af sådana upplysningar, som enligt denna paragraf af skattskyldig frivilligt meddelas, syntes böra utsträckas äfven till sådana uppgifter, som enligt § 18 affordras den skattskyldige, har Riksdagen efter orden »sålunda frivilligt meddelad» inskjutit orden »så ock enligt § 18 infordrad».

§ 23.

I nu gällande bevillningsförordning är antalet ledamöter i bevillningsberedning å landet bestämdt till två, högst sex af kommunalstämma utsedde personer. Eders Kongl. Maj:t har emellertid nedsatt detta antal till högst fyra.

Då det likväl i stora kommuner ofta kan vara behöfligt att bevillningsberedningen består af mer än fyra personer, samt det, om sistnämnda antal ej finge öfverskridas, sannolikt i många fall blefve nödigt att dela dylika kommuner i två beredningsdistrikt, en åtgärd som enligt Riksdagens förmenande bör så mycket som möjligt undvikas, har Riksdagen bibehållit nu gällande bestämmelse i ämnet.

§ 30.

Som stadgandet att på landet bevillningsberedningens förslag först skall till kronofogden öfverlemnas för att sedan af denne tillställas kommunalstämmans ordförande syntes Riksdagen förorsaka onödig omgång och tidsutdrägt, enär i regeln kommunalstämmans ordförande är boende vida närmare det ställe, der beredningen sammanträder, än kronofogden, har Riksdagen ansett paragrafen böra i detta afseende omredigeras.

§ 35.

I likhet med skatteregleringskomitén har Riksdagen ansett, att det antal beredningsdistrikt, hvaraf i regeln bildas ett taxeringsområde, bör

kunna af Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ej blott ökas, utan äfven minskas.

§§ 41 och 42.

Jemte det § 41 indelats i tre moment, har det i § 42 förekommande uttrycket »enligt näst ofvanstående §», hvilket möjligen kunnat tydas så, som om de i denna paragraf stadgade ansvarsbestämmelser vore tillämpliga jemväl på bevillningsberedningens ordförande, ändrats till »enligt mom. 1 och 2 i näst ofvanstående §».

§ 50.

Antalet ledamöter i pröfningsnämnden, som af taxeringsnämnden skall föreslås, har Riksdagen ansett, med undantag för Stockholm, kunna utan olägenhet inskränkas till tre.

§ 55.

Stadgandet i denna paragraf att, då landshöfdingen är hindrad att bevista pröfningsnämndens sammankomster, ordet skall föras af särskild af Eders Kongl. Maj:t förordnad ordförande har Riksdagen, då i allt fall nämnden, i händelse tiden ej medgifver sådan ordförandes förordnande, eger att sjelf utse den som skall föra ordet, ansett saklöst kunna uteslutas, samt nämnden bemyndigas att, så snart landshöfdingen har förfall, sjelf välja ordförande. Derjemte har Riksdagen funnit, att här liksom vid § 40 borde meddelas bestämmelse om den, som vid dylikt val skall föra ordet.

§ 62.

I öfverensstämmelse med hvad här ofvan med afscende å § 19 blifvit anfördt, har Riksdagen ansett de i mom. 1 af förevarande paragraf förekommande orden »eller nedsatt» böra utgå.

I afsigt att befordra såväl en fullständigare utredning af öfverklagade taxeringsfrågor, som dessas skyndsamma behandling, har Riksdagen vidare ansett sig böra skärpa Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes skyldighet att draga försorg om dylika frågors utredning till ett åläggande för nämnda myndighet att tillse det besvärhandlingarne äro fullständiga, innan de till Kammarrätten öfversändas, äfvensom att i hvarje händelse beledsaga besvären med eget utlåtande.

§ 64 mom. 2.

Då stadgandet i detta moment om hemlighållande af skattskyldigs uppgifter torde böra gälla jemväl med afseende på sådana uppgifter, som enligt § 18 infordras, samt vederbörandes skyldighet att icke yppa innehållet af lemnade uppgifter synes böra vara regel och ej göras beroende af särskildt derom uttryckt önskan från den skattskyldiges sida, har Riksdagen ansett momentet böra erhålla en något förändrad lydelse.

§ 67 mom. 1.

Som det torde tillkomma jemväl ledamot af pröfningsnämnd att göra sådan anmälan, som i momentet omförmäles, har Riksdagen ansett uttryckligt stadgande derom böra i momentet införas.

Förslaget till instruktion för taxeringsmyndigheterna.

I öfverensstämmelse med här ofvan omförmälda ändringar i §§ 3 och 8 af författningsförslaget, har Riksdagen *dels* omredigerat och till en paragraf sammanfört de bestämmelser, som förekomma i de tre första paragraferna af Eders Kongl. Maj:ts förslag till instruktion för taxeringsmyndigheterna, *dels* uteslutit det under § 5 i samma förslag upptagna stadgande, *dels* ock gifvit stadgandet under § 20 en något förändrad lydelse.

Förslaget till förordning angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

I öfverensstämmelse med hvad Eders Kongl. Maj:t föreslagit, har Riksdagen beslutat, att såväl den bevillning, som enligt § 20 i gällande bevillningsförordning utgår af anträffadt fynd som ock den enligt § 22 i samma förordning för fullmakter, öppna bref eller resolutioner på karakter eller namn, heder och värdighet af embete eller tjänst, eller sådan beställning, med hvars innehavande ej åtföljer lön på stat eller arfvode eller tjänstgöringsskyldighet, nu utgående bevillning skola med 1884 års början upphöra. Deremot har Riksdagen, då numera förslaget om rustnings- och roteringsbesvärens samt grundskatternas af-

lyftande förfallit samt Riksdagen ej heller kunnat biträda Eders Kongl. Maj:ts förslag om förhöjning i stämpelafgifterna för bouppteckningar och gåfvobref, funnit sig sakna anledning att vidtaga några förändringar med afseende å de bevillningsafgifter, som enligt nuvarande Art. III utgå af frälseegendomar och lotshemman samt af gåfva, testamente, fideikommiss och arf; och har Riksdagen på grund häraf ansett de i nu gällande bevillningsstadga rörande samma afgifter förekommande bestämmelser böra med några mindre redaktionsförändringar införas i förevarande förordning.

I öfrigt har Riksdagen icke funnit något att erinra vid förevarande af Eders Kongl. Maj:ts framlagda förslag till författning utom i fråga om de i § 4 meddelade bestämmelser rörande bevillningsafgift af utländske eller andre här i riket icke mantalsskrifne handlande och handelsexpediter, hvilken afgift enligt Eders Kongl. Maj:ts förslag skulle nedsättas till hälften af nu utgående belopp.

Enligt hvad Riksdagen af det vid Eders Kongl. Maj:ts proposition fogade utdrag af statsrådsprotokollet inhemtat, har Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning föranledts deraf, att franska regeringen för svenska handelsresande, som uppehålla sig i Frankrike, bestämt en särskild afgift motsvarande den, som i Sverige affordras franska handelsresande.

Med fullt erkännande af den omtanke för den svenska utrikeshandeln, som legat till grund för Eders Kongl. Maj:ts förslag, vågar dock Riksdagen betvifla, att ofvannämnda af Frankrikes regering vidtagna åtgärd kan innebära någon synnerlig fara för vår export till nämnda land. Enligt hvad Riksdagen inhemtat, lära nemligen aftal rörande export af trä och jern till Frankrike ytterst sällan om ens någonsin afslutas genom handelsresande; utan sker detta antingen genom korrespondens mellan exportören och affärsmän i afsättningsorterna eller vid personliga besök å dessa orter af exportören eller sådana hans ombud, som ej kunna falla under rubriken handelsresande. För vår öfriga export till Frankrike torde ej heller något större antal handelsresande användas. I betraktande häraf, och då deremot Frankrikes export på Sverige i öfvervägande mån förmedlas genom handelsresande, har det förefallit Riksdagen som om i sjelfva verket ej Sverige, men väl Frankrike skulle skörda vinsten af den ifrågasatta nedsättningen, hvilken i öfrigt på grund af ingångna traktater med de flesta europeiska makter måste komma äfven andra handelsresande än de franske till godo.

Med anledning häraf och då erfarenheten visat, att den nuvarande storleken af ifrågavarande afgift ingalunda afhåller utländske handels-

resande från att i stort antal besöka vårt land, har Riksdagen ej funnit skäl att för närvarande göra någon förändring i afgiftens belopp.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, har Riksdagen funnit Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande förslag till författningar icke kunna oförändrade bifallas, men deremot för sin del i ett sammanhang beslutit dels en förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst jemte tillhörande instruktion för taxeringsmyndigheterna, af den lydelse, som bilagan A till denna skrifvelse utvisar, att tillämpas från och med den 1 Januari 1884 till slutet af det år, under hvars lopp ny förordning härom varder af Riksdagen fastställd, *dels ock* en förordning angående bevillningsafgifter af särskilda förmåner och rättigheter, af den lydelse bilagan B utvisar, att jemväl tillämpas från 1884 års början.

Med anmälan härom får Riksdagen, som för år 1884 åtagit sig en allmän bevillning af 3,350,000 kronor, hvaraf 3,100,000 kronor beräknats belöpa sig på bevillningen af fast egendom samt af inkomst och 250,000 kronor på bevillningsafgifterna af särskilda förmåner och rättigheter, anhålla, att Eders Kongl. Maj:t tacktes Riksdagens här omförmälda beslut till allmän efterrättelse kungöra.

Med undersätlig vörndnad etc.

Stockholm den 13 Juni 1883.

Förslag

till

förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst.

Bevillning af fast egendom.

§ 1.

För all inom riket belägen *fast egendom*, hvartill ock räknas *frälseränta*, skall, med de undantag, som i § 4 upptagas, bevillning utgöras efter fastighetens uppskattade värde.

Denna bevillning utgår:

a) för *jordbruksfastighet* med tre öre för hvarje fulla etthundra kronor samt

b) för *all annan fastighet* och *frälseränta* med fem öre för hvarje fulla etthundra kronor af uppskattningsvärdet.

§ 2.

Bevillning för fast egendom erlägges af *egaren*, utom i följande fall, då bevillningen utgöres af *innehafvaren*, nemligen:

a) för *jordegendom*, som besittes med stadgad äborätt, eller är af allmän myndighet eller af stiftelse till begagnande mot lifstidsstädja upplåten, samt för skogsområde, som blifvit upplåtet till bergshandteringens understöd, till sågverk eller kanalbolag, eller ock innehafves af stad eller annan menighet;

b) för *jordegendom* eller *annan fastighet*, som antingen är till boställe eller eljest på lön anslagen, så vida *egaren* enligt § 4 a) eller b) är från fastighetsbevillning fri och hela fastigheten är åt endast *en* person upplåten;

c) för *lägenhet*, som är till besittning på viss tid eller på lifstid från annan egendom afsöndrad.

§ 3.

Mom. 1. Fast egendom skall uppskattas till sitt verkliga värde. Detta värde bestämmes med ledning af de om hvarje särskild egendoms storlek, beskaffenhet och afkastning inhemtade upplysningar samt erhållna uppgifter om arrende- eller hyresafgifter, köpeafhandlingar och värderingar för egendomens belåning eller försäkrande mot brandskada.

Mom. 2. Frälseräntas kapitalvärde uppskattas till tjugu gånger det belopp, hvartill samma ränta efter nästföregående års markegång uppgått, så framt icke räntan, i enlighet med § 14 i Kongl. kungörelsen den 11 Maj 1855, utgår efter medelmarkegångspris, i hvilket fall detta senare bör läggas till grund för beräkandet af räntans belopp. Dock iakttages, att frälseräntas kapitalvärde alltid sättes i fulla hundratal kronor, så att möjligen öfverskjutande belopp icke beräknas.

Mom. 3. Det värde, hvartill fast egendom blifvit uppskattad, skall utan förnyad uppskattning bibehållas oförändradt under tre år, derest icke under tiden mellan tvenne på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar sådana inträffade förhållanden, som i § 2 af den för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktion närmare omförmälas, påkalla förändrad värdering.

Mom. 4. Uppskattning af värdet å sådan fast egendom, som omförmäles i § 4 c), eger icke rum.

§ 4.

Fastighetsbevilning erlägges *icke* af:

a) staten;

b) städer och andra menigheter, akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhertighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader;

regementen och officerscorpser: för deras vid mötesplatser till be-
gagnande under mötena uppförda byggnader; samt

enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

allt dock endast så framt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke lemna egaren någon inkomst; bö-
rande i motsatt fall fastighetsbevilning utgöras för så stor del af fastig-
hetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyn-
digheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet; och

c) egare af kanal, jernväg och annan farväg eller farled samt flott-

led: för den mark, som af anläggningen upptages, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden, hvarunder jemväl inbegripas de för anläggningens begagnande erforderliga stationshus, verkstäder och andra byggnader.

§ 5.

Vid uppskattning af fast egendom skola *särskilda* värden, slutande å fulla hundratal kronor, utsättas;

a) å jordbruksfastighet:

för hvarje hemman och jordlägenhet eller, om hemmanet eller lägenheten består af två eller flere brukningsdelar eller afsöndring af jord derifrån egt rum, för hvarje sådan brukningsdel eller jordafsöndring; samt för skogsområde, som omförmäles i § 2 *a)*;

b) å annan fastighet:

för tomt i stad, köping och dermed jemförlig ort;
 för åbyggnad å sådan tomt;
 för lägenhet med tillhörande åbyggnad, då lägenhetens hufvudsakliga värde utgöres af åbyggnaden;
 för byggnad, belägen på jordbruksfastighet, men icke afsedd för det derå drifna jordbruk eller dit hörande näring;
 för fiske, som är i jordebok särskildt upptaget; samt
 för frälseränta.

§ 6.

Fast egendom *taxeras* inom den ort, der egendomen är belägen.

Bevillning för inkomst af kapital och arbete.

§ 7.

För all behållen *inkomst*, vare sig af *kapital* eller *arbete*, skall, med de undantag, som i § 11 omförmälas, bevillning erläggas med en för hundra af inkomstbeloppet.

§ 8.

Mom. 1. Till inkomst af *kapital* räknas:

a) ränta af utlånade eller i räntebärande obligationer nedlagda eller hos penningeförvaltande verk eller enskilde insatta penningar; samt

b) krono- och kyrkotionde eller ersättning därför, som åtnjutes af patronus ecclesiae.

Mom. 2. Till inkomst af *arbete* räknas:

a) inkomst af rörelse eller yrke, såsom:

1:o af bergsbruk, kalk- och stenbrott jemte dertill hörande verk, inrättningar och näringar; qvarnar och sågverk; fabriker, mekaniska verkstäder, bränvinsbrännerier och andra för varors tillverkning eller förädling anlagda inrättningar; mejerihandtering och andra binäringar till jordbruket i den mån de icke afse tillgodogörande af eget jordbruks produkter; penningarörelse, handelsrörelse, skeppsrederi, sjöfart, handverk eller annan näring;

2:o af till allmän trafik upplåten kanal, jernväg eller annan farled samt flottled; och

3:o hvad som förvärfvas genom utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;

b) inkomst och förmån af tjänst eller särskildt uppdrag, såsom: aflöning, arvode, traktamente, sportler, bostad, derest icke fastighetsbevilning därför af löntagaren utgöres, och annan med allmän eller enskild tjänst förenad förmån; så ock den behållna inkomst, som, enligt gällande föreskrifter, kan vid lediga ecklesiastika sysslor tillfalla de under konsistoriernas vård eller annan allmän förvaltning ställda kassor;

c) pension, årligt understöd (gratifikation), lifränta eller undantagsförmån;

d) all annan i denna § ej särskildt omförmäld inkomst, som icke är genom fastighetsbevilning beskattad.

§ 9.

Skyldige att utgöra inkomstbevilning äro:

a) svensk medborgare, som är i riket bosatt: för all den inkomst, han åtnjuter, vare sig här eller från utrikes ort;

b) svensk medborgare, som icke är i riket bosatt: för den inkomst, han härifrån åtnjuter;

c) utlänning, som är i riket bosatt eller här uppehållit sig såsom resande vare sig fortfarande under ett år eller under större delen af tre på hvarandra följande år, eller som här idkar näring, eller härifrån uppbar lön eller pension: för den inkomst, som af honom här förvärfvas eller härifrån åtnjutes eller ock, utifrån införd, här användes.

Hvad här ofvan säges om enskild person, gälle ock i tillämpliga delar om menigheter, samfund, verk och inrättningar samt andra juridiska personer, i den mån de icke äro i denna förordning från inkomstbevilning frikallade, äfvensom om oskiftadt sterbhus och bolag, derunder jemväl inbegripna sådana som enligt särskild författning äro skyldiga afstå sin vinst.

§ 10.

Grunder för inkomsternas beräkande.

Mom. 1. Inkomst af kapital och arbete taxeras för det löpande året.

Mom. 2.

a) Inkomst af kapital och annan inkomst af arbete än lön eller pension upptages med det belopp, hvartill inkomsten under nästföregående året uppgått, med iakttagande likväl, *dels* att inkomsten första året den åtnjutes, äfvensom då den icke åtnjutes för hela föregående året, skall upptagas med det belopp, hvartill densamma, enligt de upplysningar, taxeringsmännen kunnat förskaffa sig, skäligen må anses för det löpande året uppgå, *dels* ock att, då inkomsten under det löpande året upphör, densamma upptages med det belopp, som, med det nästföregående årets inkomst till beräkningsgrund, motsvarar den tidrymd af det löpande året, för hvilken inkomsten åtnjutes.

b) Med allmän eller enskild tjenstebefattning förenad lön så ock pension upptages med det belopp, hvartill densamma för det löpande året blifvit i stat eller annorledes bestämd; börande deremot med tjenstebefattning förenade tjenstgöringspenningar, dagaflöning, sportelersättning och obestämda eller extra inkomster beräknas på sätt under *a)* är föreskrifvet.

c) Vikariatsarfvode, arfvode för uppdrag af öfvergående beskaffenhet och all dylik tillfällig inkomst, som härflutit af annan den skattskyldiges verksamhet än hans redan till beskattning taxerade tjenst, rörelse eller yrke, och som tillfallit honom så sent under ett år, att densamma icke kunnat af det årets taxerings- eller pröfningsnämnd beräknas, taxeras till bevilning det näst derpå följande året.

d) Lön och annan inkomst, som utgår i spanmål eller persedlar, upptages med det kontanta belopp, den efter senast för orten fastställt markegångspris utgör.

Mom. 3. Vid beräkning af inkomst utaf kapital och arbete *må* afdrag icke ske:

a) för den skattskyldiges och hans familjs utskylder och lefnads-kostnader samt dertill hänförliga utgifter;

b) för arrende- eller hyresvärde å sådan, kanal, jernväg och annan farled samt flottled tillhörande, mark och byggnad, som enligt § 4 är fri från bevillning;

c) för ränta å den skattskyldiges eget, i hans rörelse eller yrke nedlagda kapital;

d) för hvad som användes till fast egendoms förbättring, tillökning af inventarier eller kapitalafbetalning å skuld.

Mom. 4. Deremot må afdrag ske:

vid beräkning af inkomst utaf kapital:

för ränta å upplånadt kapital;

vid beräkning af inkomst utaf arbete:

a) för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande, belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å fastighet, som af egaren begagnas till utöfvande af sådan verksamhet, hvarom i § 8 mom. 2 a) 1:o och 3:o sägs;

b) för ränta å lånt rörelsekapital;

c) för omkostnader för bedrivande af rörelse eller yrke, såsom: arrende- eller hyresafgift, underhåll af fastighet och inventarier, aflöning, föda och öfriga kostnader för de i och för rörelsen använda biträden och arbetare samt andra dermed jemförliga utgifter;

d) för kostnader, som äro förenade med utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;

e) för hvad som anvisats till bestridande af de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, såsom resekostnadsersättning, å stat uppförd häst- och båtlega, officerares lönetillägg för tjenstehästar samt fourageringsersättning, anslag till skrifmaterialier och andra expenser, dagaflöning eller traktamente för förrättning å annat ställe, än tjänstemans eller i förrättningen deltagande persons vanliga boningsort, arfvode, dagaflöning eller traktamente för kommendering utom station, fältaflöning under krigstid, samt arfvode eller traktamente för riksdag eller revision å annan ort, än der arfvodes- eller traktaments-tagaren är bosatt;

f) för följande med embete och tjänst förenade utgifter, nemligen: den afgift tjänsteman, såsom sådan, åligger utgöra till pensions-, enke- och pupill- eller annan understöds-kassa, aflöning eller annan ersättning till vikarie eller tjänstebitråde, presternas i jordeboken upptagna utlagor, i den mån de icke äro eftergifna, ränta och amorteringsbidrag till

öfverbyggnadsamorteringsfonden för prestgårdarne i Skåne, samt kostnader för sådana tjänsteresor, för hvilka ersättning icke är särskildt anvisad.

§ 11.

Undantag från de i §§ 7—10 meddelade stadganden.

Mom. 1. Bevillning för inkomst af kapital eller arbete eger *icke* rum: när den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster, deri inbegripna äfven hustruns, understiga 500 kronor.

Uppgå dessa inkomster icke till 1,200 kronor, äro 450 kronor, uppgå de till 1,200 kronor men icke till 1,800 kronor, äro 300 kronor af inkomsten af kapital och arbete fria från bevillning.

Det belopp, för hvilket bevillning sålunda icke eger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, må å ort, der kostnaden för bostad är synnerligen hög i jemförelse med förhållandet inom riket i allmänhet, äfvensom undantagsvis i de fall, der särdeles ömmande omständigheter (talrik familj, långvarig sjuklighet, olyckshändelse och dylikt) förekomma, ökas; dock så att denna ökning, vare sig den eger rum på grund af hög bostadskostnad eller ömmande omständigheter eller båda dessa skäl, icke må för någon skattskyldig öfverstiga 200 kronor.

För inkomst, som beskattas inom annan kommun än den, der den skattskyldige är mantalsskrifven, samt för bolags inkomst får hvarken befrielse från eller lindring i bevillningen enligt detta moment åtnjutas.

Mom. 2. Från utgörande af inkomstbevillning *frikallas*:

a) staten;

b) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiifonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jemte andra fromma stiftelser: för all annan inkomst än den i § 8 mom. 2 b) nämnda;

landsting, hushållningssällskap, städer och andra menigheter: för sådan inkomst, som icke härflyter af rörelse eller yrke;

allmänna hypoteksbanken, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer och hypoteksföreningar;

jernkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lemnar utdelning åt sina delegare; samt

sparbanker, som afses i Kongl. förordningen den 1 Oktober 1875, och hvilka ej lemna utdelning åt stiftarne eller deras rättsinnehafvare, äfvensom sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afse att bereda vinst endast åt insättare;

c) medlem af konungaätten: för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

d) vid de förenade rikenas beskickningar hos utländska makter anställda, jemte alla öfriga under utrikesdepartementet lydande embets- och tjänstemän samt vaktbetjente: för den del af deras aflöning eller pension, som motsvarar *norska* statsverkets bidrag dertill;

e) främmande makters härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jemte deras betjening för all annan inkomst än den, som utgöres af från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller erhålles genom här idkad rörelse;

f) utlänning, som här vistas för att idka studier; samt

g) lappallmogen: för inkomst af renskötsel.

§ 12.

Beskattningsort.

Skattskyldig taxeras för inkomst af kapital och arbete:

a) patronus ecclesiæ; för inkomst af tionde eller ersättning därför: der inkomsten utgår;

b) bank-, jernvägs- och kanalbolag: der bolagets rörelse drifves, vare sig genom hufvud-, afdelnings- eller kommissionskontor eller vid större och mindre stationer;

c) annat bolag: å den eller de orter, der bolagets rörelse eller någon hufvudsaklig gren deraf på mera sjelfständigt sätt eller i afsevärd omfattning drifves; men i fall sådana bestämda orter icke förefinnas: der bolaget har sin styrelse;

d) handlande, fabriksägare samt annan yrkes- och näringsidkare; för inkomst af rörelsen eller yrket: å den eller de orter, der rörelse eller yrke eller någon hufvudsaklig gren deraf på mera sjelfständigt sätt eller i afsevärd omfattning idkas; dock skola handlande i de städer, hvilka innefatta flere församlingar, för den handelsrörelse, de derstädes idka, äfvensom de skattskyldige, hvilkas rörelse eller yrke utöfvas på flere orter, men endast kortare tid på hvarje ort, taxeras inom den församling, der de äro mantalsskrifne;

e) egare af fartyg, hvaruti flere hafva del; för inkomst af fartyget: der hufvud- eller korrespondentredaren är mantalsskrifven; eller om sådan ej finnes: der fartyget har sin hemort;

f) de under konsistoriernas vård eller annan offentlig förvaltning ställda kassor; för den i § 8 mom. 2 b) omförmälda inkomst vid lediga ecklesiastika sysslor: i den ort, der densamma eljest bort beskattas;

g) utrikes boende, här i riket icke mantalsskrifven löntagare; för lön från svenska statsverket: i Stockholms stad och S:t Nikolai församling; samt

h) utrikes boende pensionstagare; för pension från svenska statsverket eller allmän inrättning: der pensionen utbetalas.

För annan inkomst än den här ofvan i denna § omförmälda taxeras skattskyldig: der han är mantalsskrifven; eller om han icke är inom riket mantalsskrifven: der han inom riket hufvudsakligen vistas.

Föreskrifter angående taxeringen.

§ 13.

Taxering eller uppskattning af hvarje fast egendoms värde och hvarje skattskyldigs årliga inkomst verkställas af *bevillningsberedningar* samt *taxerings-* och *pröfningsnämnder*, hvilkas sammansättning och åligganden här nedan bestämmas.

A. Uppgifter till ledning vid taxeringen.

§ 14.

Före den 15 Mars nedannämnda år skola följande officiella uppgifter meddelas, nemligen:

1:o) det år, då ny taxering af fast egendom inom hela riket skall verkställas:

a) af hvar och en stadsdomstol samt domare på landet:

uppgift å beloppet af den vid senaste försäljning betingade köpeskilling för hvarje fast egendom, derå, efter det enahanda uppgift sist meddelades, lagfart på grund af köp beviljats; börande i denna uppgift anmärkas, när försäljningen skett af föräldrar till barn, äfvensom då förbehåll gjorts om så kallade undantagsförmåner;

b) af hvarje inom riket bildad hypoteksinrättnings direktion:
 uppgift å det värde, hvartill hvar och en i samma hypoteksinrättning till belåning anmäld fast egendom blifvit uppskattad vid derå, efter det enahanda uppgift sist meddelades, för dylikt låns erhållande anstald och godkänd värdering;

2:o) hvarje år:

a) af styrelse öfver brandförsäkringsinrättning eller dess agenter eller vederbörande brandstodskomité:

uppgift rörande försäkringsvärdet å de i stad och på dess område eller i köping och dermed jemförlig ort befintliga egendomars åbyggnad samt å bruks-, qvarn- och fabriksbyggnader på landet, äfvensom å andra der uppförda hus och byggnader, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binäringar tillhörande rörelse; börande denna uppgift afse samtliga hit hörande byggnader, hvilka blifvit mot brandskada försäkrade under den tid af samma år och det nästföregående, för hvilken enahanda uppgift icke förut meddelats;

b) af statsdepartement jemte hvarje embetsmyndighet eller embetsverk, vare sig statens, stads eller menighets, äfvensom af styrelse för allmän inrättning eller stiftelse, der embets- eller tjänsteman, vaktbetjent eller annan eger utbekomma aflöning eller pension:

uppgift angående hvar och en person tillkommande lön, tjänstgöringspenningar, dagaflöning, arfvode, pension eller gratifikation, boställe, löningsjord eller andra löneförmåner; hvarjemte bör anmärkas, huruvida med tjänsten åtföljer inkomst af sportler, expeditionslösen, bötes- eller beslagsandelar eller dylikt, som, jemlikt § 8 mom. 2 b) och § 10 mom. 2 b) och c), är bevillning underkastadt;

c) af öfverståthållareembetet i Stockholms stad, magistraterne i öfriga städer samt af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länen:

uppgift angående beloppet af hvarje fabriks- eller näringsidkares tillverkningar, i enlighet med de hos dessa myndigheter anmälda förhållanden.

§ 15.

De i näst ofvanstående § föreskrifna uppgifter skola upprättas särskildt för hvarje kommun på landet och hvarje territoriell församling i stad samt inom stadgad tid i Stockholm öfverlemnas till öfverståthållareembetet och i öfriga orter antingen tillsändas Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet eller omedelbart tillställas, i stad, magistraten och, på landet, vederbörande kronofogde, för att ofördröjligen till be-

villningsberedningarnes ordförande öfverlemnas; skolandet dessa uppgifter sedermera taxeringslängderna bifogas.

§ 16.

Mom. 1. Styrelse för hvar och ett verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller fått sin bolagsordning af Kongl. Maj:t stadfäst och antingen står under offentlig kontroll eller har inskränkt ansvarighet enligt Kongl. förordningen den 6 Oktober 1848, skall det åligga att före April månads utgång hvarje år, på sätt i § 15 finnes föreskrifvet, insända dels sådan uppgift om dess samtliga lön- och arfvodestagares samt i verkets eller bolagets arbete i öfrigt anstälde personers löneförmåner, hvarom i § 14: 2:o b) stadgas, dels ock bestyrkt utdrag af verkets eller bolagets senast avslutade räkenskaper, utvisande beloppet af hela den under räkenskapsåret uppkomna vinst, ränta å eget kapital inräknad; och bör sådant utdrag beträffande bank-, jernvägs- och kanalbolag samt, så vidt ske kan, äfven för annat verk eller bolag, som drifver rörelse på två eller flere orter, utvisa denna vinst, fördelad på hvar och en af de orter, der enligt § 12 rörelsen bör beskattas, jemte bruttoinkomsten å hvarje särskildt ställe.

Mom. 2. Agent för utländskt försäkringsbolag vare skyldig att, inom tid och på sätt, här ofvan sägs, lemna uppgift angående antalet försäkringar och premiebeloppet för nästföregående året inom agenturens område.

§ 17.

Derest i §§ 14 och 16 föreskrifven uppgift icke varder inom stadgad tid aflemnad, eller om erhållen uppgift befinnes ofullständig eller oriktig, bör, der sådant för bevillningstaxeringens vederbörliga verkställighet anses behöfligt, fullständig eller rättad uppgift ofördröjligen infor dras genom bevillningsberedningens ordförande.

Annan för beredningen erforderlig officiel uppgift skall, då begäran derom framställes, af vederbörande embetsverk lemnas. Jemväl andra bolag än de i § 16 mom. 1 nämnda, likasom ock enskilde arbetsgifvare, vare skyldige att på anfordran af bevillningsberedningens ordförande inom åtta dagar derefter till honom lemna uppgift om de hos dem anstälde personers aflöning och andra förmåner.

§ 18.

Hvar och en annan enligt denna förordning skattskyldig, än de i § 16 mom. 1 omförmälda verk eller bolag, vare ock vid äfventyr, som i § 19 mom. 4 stadgas, skyldig att inom åtta dagar efter derom från bevillningsberedningens ordförande bevisligen emottagen uppmaning till honom lemna uppgift å det belopp, hvartill hans inkomst af kapital eller arbete det nästföregående året uppgått.

§ 19.

Mom. 1. Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra hvad i ofvanstående §§ 14, 15 och 17 är stadgad rörande der omförmälda officiella uppgifter, vare vederbörande tjänsteman underkastad ansvar, som för annan försummelse i tjensten.

Mom. 2. Skulle sådan uppgift, som angående verks eller bolags verksamhet i § 16 är föreskrifven, icke inom stadgad tid aflemnas, skall verket, bolaget eller agenten böta ett belopp, svarande mot tio procent af den bevillning, som inom beredningsdistriktet varder verket eller bolaget påförd för inkomst af den rörelse, som uppgiften skolat afse, hvarjente Kongl. Maj:ts befallningshafvande, på anmälan af bevillningsberedningens ordförande, eger att med föreläggande af lämpligt vite dylik uppgift infordra.

Mom. 3. Brister verk, bolag eller enskild arbetsgifvare i skyldigheten att aflemna de i § 16 mom. 1 och § 17 stadgade uppgifter om aflöningar, böte fem kronor; hvarefter i afseende å uppgifternas införskaffande förfares såsom i nästföregående moment är sagdt.

Mom. 4. Skattskyldig, som underlåter att inom föreskrifven tid aflemna infordrad uppgift, hvarom stadgas i § 18, hafve förlorat rätten att fullfölja talan mot pröfningsnämndens beslut i fråga om beloppet af den inkomst, som uppgiften skolat afse, utom i de fall, då pröfningsnämnden uppskattat inkomsten till annat belopp än det af taxeringsnämnden antagna eller ock inkomst först af pröfningsnämnden till bevillning taxerats.

§ 20.

Utan hinder af uteblifven uppgift och med rätt att pröfva i hvad mån aflemnad uppgift är af beskaffenhet att kunna tjena till ledning vid taxeringen, eger bevillningsberedningen att föreslå samt taxerings-

och pröfningsnämnderna att bestämma och fastställa taxeringen af fastighet eller inkomst.

§ 21.

En hvar skattskyldig, som icke enligt denna förordning är pliktig att aflemna uppgift för taxeringen, vare obetaget att meddela upplysning om sina inkomsters och tillgångars verkliga belopp, samt dervid likaledes uppgifva de afdrag, som han vid inkomstens beräkning anser sig berättigad att på grund af § 10 mom. 4 tillgodonjuta. Sålunda frivilligt meddelad så ock enligt § 18 infordrad uppgift, hvars offentliggörande den skattskyldige förklarar sig icke medgifva, må endast inför beredningen och, med den skattskyldiges samtycke, inför taxerings- eller pröfningsnämnden företes, men icke utan hans samtycke i nämndens protokoll intagas; skolande, sedan frågan om samme skattskyldigs taxering blifvit afgjord, sådan uppgift till honom återställas eller bevisligen förstöras af den, som densamma emottagit.

B. Taxeringsmyndigheternas sammansättning och befogenhet.

1:o) *Bevillningsberedningarne.*

§ 22.

Hvarje kommun skall i allmänhet utgöra ett beredningsdistrikt. I Stockholm eger öfverståthållareembetet att bestämma antalet af de bevillningsberedningar, som der skola tillsättas, samt det distrikt, hvarje bevillningsberedning skall omfatta. För annan stad, hvarest flere bevillningsberedningar erfordras, eger Kongl. Maj:ts befallningshafvande att efter magistratens hörande bestämma beredningarnes antal och beredningsdistrikten. Likaså må på landet större kommuner af Kongl. Maj:ts befallningshafvande fördelas i två eller flera beredningsdistrikt; äfvensom två eller flere mindre kommuner kunna till ett beredningsdistrikt förenas.

§ 23.

Hvarje bevillningsberedning bör i stad bestå af tre, högst fyra personer, nemligen en af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till ordförande och föredragande förordnad magistrats- eller annan härtill lämplig per-

son samt två eller tre inom beredningsdistriktet boende personer, som under senast förflutna år derstädes utgjort fastighets- eller inkomstbevillning. Dessa ledamöter väljas af stadsfullmäktige i de städer, der sådana finnas, men i öfriga städer af allmän rådstuga. På landet bör bevillningsberedningen utgöras af en utaf Kongl. Maj:ts befallningshafvande till ordförande och föredragande förordnad, helst inom distriktet boende, person, som eger tillförlitlig kännedom om ortens ekonomiska ställning och industriella förhållanden, samt två, högst sex på kommunalstämma utsedde, i orten bosatte, personer, hvilka under sistförlidna år erlagt fastighets- eller inkomstbevillning inom beredningsdistriktet. Äro flere kommuner förenade till ett beredningsdistrikt, skall för hvarje kommun väljas en eller två ledamöter i beredningen. Vid samma tillfälle, som de ordinarie ledamöterna i bevillningsberedningen utses, skola äfven, så i stad som på landet, en eller två suppleanter på enahanda sätt som de ordinarie ledamöterna väljas.

§ 24.

Mom. 1. Genom utfärdad allmän kungörelse underrättar Kongl. Maj:ts befallningshafvande, i början af hvar och ett år, de skattskyldige om de personer, som inom hvarje ort blifvit af Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade att såsom ordförande leda bevillningsberedningens arbeten för samma år, samt om de särskilda beredningsdistrikt, deruti länet blifvit indeladt, hvarjemte Kongl. Maj:ts befallningshafvande meddelar föreskrift om det antal beredningsledamöter, som inom hvarje stad eller kommun skall väljas, samt om hvad i öfrigt vid dessa val bör iakttagas. Uti denna kungörelse erinras vederbörande om skyldigheten att aflemna de uppgifter, som i afseende på den förestående bevillningstaxeringen skola meddelas, samt om påföljden för uraktlåtenhet derutinnan, hvarjemte underrättelse meddelas om tid och ställe för uppgifternas aflemnande.

Mom. 2. Val af ledamöter och suppleanter i bevillningsberedningen skola förrättas före den 15 Februari; börande, genast efter valförrättningens slut, ej mindre de då valda personerna än den af Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ordföranden i samma beredning om de verkställda valen underrättas.

§ 25.

På det bevillningsberedningens ordförande och ledamöter må ega tillfälle att inhemta nödig kännedom om sina åligganden, bör erfordrer-

ligt antal exemplar af denna förordning med dertill hörande instruktion äfvensom af förordningen angående mantals- och skattskrifningarnes för rättande jemte den del af de till dessa författningar hörande formulär, som skall af beredningarne och de skattskyldige begagnas, genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg öfverlemnas, i stad, till magistraten och, på landet, till ordföranden i kommunalstämman, för att genast efter valet tillhandahållas beredningens ordförande och hvarje dess ledamot.

I Stockholm tillhandahållas dessa exemplar vederbörande ordförande och ledamöter i beredningarne omedelbart af öfverståhållarembetet.

§ 26.

De inom hvarje beredningsdistrikt för taxeringen aflemnade uppgifter skola samlas, ordnas, numreras och granskas af bevillningsberedningens ordförande, hvilken, der föreskrifven uppgift eller annan för taxeringen behöflig upplysning saknas, bör, jemlikt §§ 17 och 18, densamma från vederbörande infordra eller, jemlikt § 19 mom. 2 och 3, om förhållandet göra anmälan hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande.

Har sådan uppgift, som i § 18 omförmäles, blifvit skattskyldig af fordrad men ej af honom behörigen aflemnad, åligger det beredningens ordförande att derom göra anteckning i mantals- och taxeringslängden.

Uppgifternas nummer likasom uppgifna salu-, hypoteks- och brandförsäkringsvärden å fastigheter skola af ordföranden på behöriga ställen i mantals- och taxeringslängden antecknas.

§ 27.

Med iakttagande af samma ordningsföljd mellan distrikten, som i afseende på taxeringsförrättningarnes verkställighet är föreskrifven, eger bevillningsberedningens ordförande att bestämma tid och ställe för hvarje berednings sammanträde; och bör han derom ofördröjligen ej allenast underrätta de öfriga ledamöterna af beredningen, utan äfven på lämpligt sätt meddela de skattskyldige inom beredningsdistriktet underrättelse. Beredningssammanträdena, hvilka på landet alltid skola hållas inom distriktet, böra utsättas så tidigt, att samtliga beredningarne senast den 31 Maj må hafva afslutat sina arbeten.

§ 28.

Till bevillningsberedningens ordförande bör å landet kommunalstämman ordförande och i stad vederbörande tjänsteman senast den 15

April hafva aflemnat mantals- och taxeringslängden för året, sedan densamma, hvad mantalsskrifningen angår, blifvit i föreskrifven tid och ordning granskad, jemte dertill hörande för mantalsskrifningen aflemnade uppgifter och handlingar.

I öfverensstämmelse med den för taxeringsmyndigheterna utfärdade särskilda instruktion, och under tillämpning af de i denna förordning stadgade grunder, åligger det beredningen att föreslå och uti förberörda längd införa det fastighetsvärde och det inkomstbelopp, för hvilket bevillning skall inom beredningsdistriktet påföras hvarje skattskyldig.

I stad böra beredningarne åtnjuta nödigt biträde af vederbörande uppbörds- eller annan dertill utsedd tjänsteman.

§ 29.

Beslut må icke kunna fattas af bevillningsberedning, som omfattar blott en kommun eller en del deraf, derest icke ordföranden och minst två ledamöter äro närvarande, ej heller af beredning, omfattande två eller flere kommuner, med mindre, utom ordföranden, en ledamot från hvarje kommun är tillstädes; börande i allt fall, då ordinarie ledamot i beredning är frånvarande, vederbörande suppleant ofördröjligen tillkallas.

Derest, vid föresläende af fastighetsvärde eller inkomstberäkning, skiljaktighet i meningarne inom beredningen uppstår, komma beloppen att upptagas i öfverensstämmelse med den mening, som de fleste ledamöterna yttrat, samt, om rösterna utfalla lika, med den, som ordföranden biträdt; och åligger det ordföranden att i de fall, då hans mening icke gjort sig gällande, uti förslaget särskildt upptaga den taxering, han ansett böra föreslås; varande det jemväl hvar och en af de öfrige beredningsledamöterna obetaget att få sin särskilda mening för taxeringsnämnden anmäld, så vida densamma skriftligen affattad till beredningens ordförande aflemnas.

Ordförande eller ledamot i beredningen bör afträda, då fråga om hans egen taxering inom beredningen förekommer.

§ 30.

Bevillningsberedningens förslag med tillhörande mantals- och taxeringsuppgifter samt öfriga handlingar äfvensom afskrift af föregående årets mantals- och taxeringslängd skola senast den 6 Juni aflemnas i Stockholm till öfverståthållareembetet och i öfriga städer till magistraten. Dessa myndigheter skola senast fjorton dagar före taxeringsnäm-

dens sammanträde kungöra, att ifrågavarande förslag blifvit uppgjortt och aflemnadt, samt att kännedom om detsammas innehåll kan på angifvet ställe inhemtas; åliggande det, i Stockholm öfverståthållareembetet och i öfriga städer magistraten att till taxeringsnämnden öfverlemna såväl beredningens förslag som dertill hörande mantals- och taxeringsuppgifter samt öfriga handlingar.

På landet skall beredningens förslag senast den 6 Juni öfverlemnas till kommunalstämman ordförande, som det åligger ofördröjligen efter mottagandet kungöra, att ifrågavarande förslag blifvit uppgjortt och aflemnadt, samt att kännedom om detsammas innehåll kan på angifvet ställe inhemtas. Tio dagar före taxeringsnämndens sammanträde skall han öfversända förslaget till vederbörande kronofogde. Alla mantals- och taxeringsuppgifter samt öfriga handlingar skola af beredningens ordförande efter förrättningens slut tillställas vederbörande kronofogde, hvilken det åligger till taxeringsnämnden medföra så väl samtliga dessa handlingar som ock beredningens förslag.

§ 31.

Skattskyldig, som är missnöjd med beredningens förslag, eger att hos taxeringsnämnden uppgifva de skäl och styrka de förhållanden, på grund hvaraf han anser detta förslag böra ändras eller ogillas.

§ 32.

Magistratsperson, kronofogde eller länsman må ej utan laga förfall kunna afsäga sig erhållet förordnande att vara ordförande i bevillningsberedning.

Hvarje annan inom beredningsdistriktet bosatt person vare skyldig att, så vida han icke de tvenne nästföregående åren deltagit i distriktets bevillningsberedning eller är af laga förfall hindrad, emottaga uppdrag att vara ordförande eller ledamot i beredningen. Utom distriktet bosatt person är icke, utan sitt eget medgifvande, skyldig att sådan befattning sig åtaga.

§ 33.

Der ordföranden i bevillningsberedningen, utan att af laga förfall vara hindrad, icke vidtager erforderliga åtgärder för beredningens sammanträde eller underlåter att inom föreskrifven tid aflemla beredningens förslag och öfriga handlingar, vare han förfallen till böter af sextio

kronor. Infinner han sig icke å den af honom för beredningens sammanträde utsatta ort och tid, böte trettio kronor. Ledamot af beredningen eller tillkallad suppleant, som utan laga förfall från sammanträdet uteblifver, böte tio kronor.

§ 34.

Ordförande i bevillningsberedning skall jemväl inställa sig hos taxeringsnämnden för samma ort. Skulle han icke vara skyldig att för tjensteåliggandens fullgörande vid taxeringsnämnden komma tillstädes, må han för sin resa till och från denna nämnds sammanträdesort åtnjuta skjutsersättning med tre kronor för mil och under tiden för sin närvaro vid nämnden traktamentsersättning med sex kronor om dagen.

2:o) Taxeringsnämnderna.

§ 35.

De på *taxering* beroende fastighetsvärden och inkomstbelopp bestämmas af den för sådant ändamål utaf de skattskyldige, på sätt nedan stadgas, utsedda *taxeringsnämnd*. Taxeringsdistrikts område bestämmes af Kongl. Maj:ts befallningshafvande. Det utgöres i allmänhet af hvarje särskild stad, samt på landet af två, tre eller fyra beredningsdistrikt, men, der Kongl. Maj:ts befallningshafvande pröfvar sådant nödigt, må sistnämnda antal ökas eller minskas, äfvensom större stad fördelas i flera taxeringsdistrikt. Hvert och ett taxeringsdistrikt har sin taxeringsnämnd, hvilken bör hålla sina sammanträden inom staden eller distriktet; dock må för landet utsedd taxeringsnämnd äfven sammanträda i närbelägen stad.

§ 36.

Efter dertill af städernas magistrater samt kronofogdarne och härads-skrifvarne för det löpande året uppgjorda förslag, som under Mars månad skola till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet insändas, bestämmer Kongl. Maj:ts befallningshafvande tid och ställe för taxeringsnämndernas sammanträden. Dervid bör tillses, att på landet vederbörande kronofogde och häradsskrifvare må kunna öfvervara hvarje taxeringsnämnds sammankomst, samt att de bemälda nämnder åliggande taxeringsförrättningar senast den 15 Juli kunna vara afslutade.

§ 37.

Så fort sig göra låter utfärdar Kongl. Maj:ts befallningshafvande allmän kungörelse angående anställande af val till ledamöter i taxeringsnämnderna samt tid och ställe för nämndernas sammanträden. Denna kungörelse bör jemväl innehålla bestämda föreskrifter om hvad vederbörande tjänstemän samt de skattskyldige hafva att med hänsyn till dessa nämnder iakttaga, äfvensom angående samma nämnders och deras ledamöters åligganden. Senast inom fjorton dagar efter den, då denna kungörelse blifvit på vanligt sätt inför församlingen uppläst, utlyses å landet kommunalstämma för anställande af omförmälda val. I stad förrättas valen inför magistraten af stadens vid allmän rådstuga eller vid val af stadsfullmäktige röstberättigade invånare; och skall, då stad är delad i flera taxeringsdistrikt, hvarje distrikt för sig utse sina ledamöter i taxeringsnämnden.

§ 38.

På landet bör antalet af hvarje taxeringsnämnds ledamöter vara nio, då taxeringsdistriktet icke utgöres af mera än en kommun. Omfattar åter taxeringsdistriktet två kommuner, skall taxeringsnämnden bestå af tio ledamöter, bland hvilka fem utses af hvardera kommunen; och om tre eller flere kommuner tillhöra samma taxeringsdistrikt, bör hvarje kommun utse i förra fallet fyra och i senare tre ledamöter i detta distrikts taxeringsnämnd.

I stad skall likaledes taxeringsnämnd bestå af nio ledamöter, då taxeringsdistriktet omfattar blott ett beredningsdistrikt. Inbegripas åter två beredningsdistrikt under ett taxeringsdistrikt, skola ledamöterna i taxeringsnämnden vara tio, deraf fem utses från hvardera beredningsdistriktet; och då taxeringsdistriktet omfattar tre eller flera beredningsdistrikt, utses från hvarje beredningsdistrikt i förra fallet fyra och i det senare tre ledamöter i taxeringsnämnden.

Vid samma tillfälle, som ledamöterna i taxeringsnämnden väljas, bör äfven förrättas val af suppleanter, motsvarande minst hälften af de ordinarie ledamöternes antal, samt ordningen suppleanterne emellan bestämmas.

§ 39.

För att vara valbar till ledamot i taxeringsnämnd erfordras att inom taxeringsdistriktet hafva under nästföregångna år utgjort fastighets- eller

inkomstbevillning; börande åtminstone en af dem, som utses till ledamöter i taxeringsnämnden, hafva erhållit vederbörligt uppdrag att å kommunens vägnar deltaga i årets bevillningsberedning. För öfrigt bör vid ifrågavarande val tillses, att, så vidt möjligt är, så väl fastighetsägare som näringsidkare och löntagare komma att i nämnden ega säte och stämma.

Efter valets förrättande bör den, som dervid fört ordet, om detsammans utgång skyndsamt underrätta, i Stockholm öfverståthållareembetet och på landet kronofogden, samt dervid tillika meddela hvilka bland de valde i årets bevillningsberedningar deltagit; skolande i stad magistraten och på landet kronofogden underrätta de valde ledamöterna och suppleanterne om det dem gifna uppdrag, hvarvid tillika till en hvar af de valde, som icke i beredningen deltagit, skall öfverlemnas ett exemplar af denna förordning.

Den, som valts till ledamot i taxeringsnämnden, är, så vida han icke af laga förfall derifrån hindras, skyldig att detta uppdrag fullgöra. Inträffadt förfall bör ofördröjligen annälas för magistraten eller kronofogden, så att före nämndens sammanträde suppleant hinner inkallas. Ledamot i taxeringsnämnd, som, utan anmaldt laga förfall, uteblifver från nämndens sammanträde, böte fem kronor. Taxeringsnämnds vid utlyst sammanträde närvarande ledamöter ega att, om det för taxeringsförrättningens fortgång erfordras och utsedd suppleant för tillfället icke finnes att tillgå, inkalla annan till ledamot valbar person att i förrättningen deltaga.

Taxeringsnämnd får icke träda i verksamhet eller fortsätta sina göromål, så vida icke de närvarande vederbörligen valde eller tillkallade ledamöterna utgöra minst två tredjedelar af det antal, hvaraf nämnden bör bestå.

§ 40.

Landshöfdingen i länet är berättigad att i taxeringsnämnds öfverläggningar, men icke i besluten deltaga. Då landshöfdingen är närvarande, före han ordet; egande eljest nämnden att inom sig med slutna sedlar välja ordförande, och bör vid sådant val ordet föras af den till lefnadsåren äldste bland nämndens ledamöter.

§ 41.

Mom. 1. Under taxeringsnämnds sammanvaro bör alltid behörigt kronoombud vara tillstädes, för att efter sorgfällig granskning af bevill-

ningsberedningens förslag göra de anmärkningar och framställningar, hvartill han för iakttagande af kronans rätt finner sig ega anledning. Detta ombud, hvilket det dessutom åligger noga tillse, att anteckningarne i mantals- och taxeringslängden varda verkställda i öfverensstämmelse med nämndens beslut, förordnas i stad af Kongl. Maj:ts befallningshafvande; och bör företrädesvis dertill utses den person eller någon af de personer, som enligt Kongl. Maj:ts befallningshafvandes förordnande deltagit i samma års bevillningsberedning. På landet är kronofogden i orten kronoombud vid bevillningstaxeringarne.

Mom. 2. Protokollet hos taxeringsnämnden föres i Stockholm af person, som dertill af öfverståthållarembetet förordnats, och i öfriga städer af en utaf magistraten utsedd person, såvida icke denna protokollsföring åligger någon viss, der anställd tjänsteman. På landet skall sagda protokoll föras af kronofogden. Af nämndens beslut föranledda anteckningar i mantals- och taxeringslängden skola under sammanträdet verkställas, på landet af häradsskrifvaren och i stad antingen af den person, magistraten förordnat att i sådant afseende vid bevillningstaxeringen biträda, eller af den tjänsteman, hvars åliggande dessa anteckningars verkställande tillhör; och äro samtliga desse tjänstemän pligtige att nämnden med upplysningar tillhandagå.

Mom. 3. Skulle taxeringsnämnden i ett eller annat hänseende icke iakttaga denna förordnings föreskrifter eller icke verkställa taxeringen i öfverensstämmelse med upplysta och bestyrkta förhållanden, åligger det kronoombudet och ordföranden i vederbörande bevillningsberedning att sådant genast anmärka. Dylik anmärkning äfvensom nämndens i anledning deraf meddelade yttrande skola i protokollet intagas.

§ 42.

Har kronofogde, häradsskrifvare eller annan person, som det åligger att, enligt mom. 1 och 2 i näst ofvanstående §, vara tillstädes och tjänstgöra vid taxeringsnämnds sammankomst, derifrån, utan laga förfall, utblifvit efter den för nämndens sammanträde utsatta tid eller har hans dessförinnan inträffade förfall icke blifvit vederbörligen anmaldt, böte han trettio kronor.

Kan, till följd af en eller annan anledning, taxeringsförrättningen icke företagas eller fortgå, bör anmälan derom af nämnden göras hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som då vidtager den åtgärd, förhållandet finnes påkalla.

§ 43.

Skulle taxeringsnämnden, vid granskningen och pröfningen af bevillningsberedningens taxeringsförslag jemte dertill hörande uppgifter och de mot samma förslag framställda erinringar, finna sig förnlåten att från embetsverk och myndigheter, bolag eller enskilde arbetsgifvare inhemta ytterligare uppgifter och upplysningar rörande sådana förhållanden, som vederbörande, med hänsigt till bevillningstaxeringen, skola uppgifva, förfares på enahanda sätt som, i afseende på uppgifters eller upplysningars införskaffande åt bevillningsberedningen, i § 17 är stadgadt; egande taxeringsnämnderna ovägerligen af dessa embetsverk och myndigheter undfå de upplysningar, som kunna erfordras. Uraktlåter bolag eller enskild arbetsgifvare att angående de i §§ 16 och 17 omförmälda förhållanden vederbörligen affordrad uppgift eller upplysning taxeringsnämnden meddela, vare påföljden densamma, som dylik uraktlåtenhet vid bevillningsberedningen enligt § 19 medför.

§ 44.

Taxeringsnämnden bör noga granska mantals- och taxeringslängderna i hvad de angå de inom distriktet senast förrättade mantalsskrifningar samt taga kännedom om de anmärkningar, som dervid eller vid samma längders derefter verkställda granskning förekommit. Skulle härvid visa sig, att någon antingen utan giltiga skäl blifvit från kronoutskylder befriad eller fått sig utskylder ålagda, från hvilkas utgörande han, i anseende till sin nödställda och utblottade belägenhet, bort frikallas, eger nämnden att rättelse derutinnan meddela; börande dock ej mindre beslutet derom än de skäl, som detsamma föranledt, alltid i nämndens protokoll intagas.

§ 45.

Uppstå skiljaktiga meningar bland taxeringsnämndens ledamöter, och måste omröstning för frågans afgörande anställas, skall denna vara öppen och den mening blifva gällande, hvilken flertalet bland ledamöterna biträdt, eller, om rösterna utfalla lika, den som lärer till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, ordföranden biträder.

§ 46.

Taxeringsnämnds sammankomster hållas inom slutna dörrar; dock är skattskyldig berättigad att inför nämnden företräda, för att meddela

upplysningar rörande taxeringen i hvad den honom angår. Ledamot af nämnden bör afträda, då fråga om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering förekommer.

§ 47.

Så vidt utan hinder för taxeringsförrättningens fortgång sig göra låter, bör begärd upplysning om den af taxeringsnämnden skattskyldig påförda taxering honom på stället meddelas.

Dessutom och på det hvar och en skattskyldig må komma i tillfälle att erhålla kännedom om de hos taxeringsnämnden skedda ändringar i bevillningsberedningarnes taxeringsförslag, åligger det den, som fört nämndens protokoll, att senast fjorton dagar efter det taxeringsförrättningarne inom fögderi eller stad blifvit afslutade aflemna, i Stockholm till öfverståthållareembetet, i öfriga städer till magistraten och på landet till kommunalstämmans ordförande, för hvarje kommun på landet och hvarje församling i stad utskrifna utdrag af sagda protokoll, utvisande alla af nämnden beslutade förändringar uti och tillägg till beredningens förslag. Dessa protokollsutdrag skola, under viss bestämd och vederbörligen kungjord tid, som icke må understiga fjorton dagar, på lämpligt och dervid äfven tillkännagifvet ställe hållas de skattskyldige till handa.

§ 48.

Justeringen af det hos taxeringsnämnden förda protokoll skall verkställas inför nämnden, eller senast åtta dagar efter nämndens sammanträde inför ordföranden jemte minst två af nämnden utsedde ledamöter. Justeringen bestyrkes genom å protokollet tecknadt intyg af nämndens ordförande och två ledamöter. Så snart de i ofvanstående § 47 omnämnda protokollsutdrag äro utskrifna, bör protokollet aflemnas till den tjänsteman, som det tillhört att anteckningarne i mantals- och taxeringslängden verkställa. Denna längd underskrifves af både nyssbemälda tjänsteman och kronoombudet, hvarjente rättigheten af deruti skedda, på taxeringsnämndens beslut grundade anteckningar äfven vitsordas af ordföranden och två ledamöter i samma nämnd.

§ 49.

Mom. 1. Sedan taxeringsnämndernas förrättningar inom stad eller fögderi afslutats, skall i stad vederbörande tjänsteman och på landet häradsskrifvaren ofördröjligen uträkna samt i mantals- och taxerings-

längden införa de bevillningsafgifter, som på grund af taxeringsnämndernas beslut skola påföras.

Mom 2. Senast den 15 Augusti skola taxeringsprotokoll och längder med sammandrag jemte tillhörande handlingar, äfvensom afskrifterna af föregående årets mantals- och taxeringslängder till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet insändas, på landet omedelbart af vederbörande häradsskrifvare och i stad genom magistratens försorg; varande i annat fall den tjänsteman, hvars försumlighet föranledt inträffadt dröjsmål, förfallen till böter af tre kronor för hvarje dag, hvarmed ofvan bestämda tid öfverskrides.

I Stockholm bör den tjänsteman, som det tillhör att anteckningarne i mantals- och taxeringslängden verkställa, inom samma tid och vid enahanda äfventyr till öfverståhållarembetet inlemna taxeringsprotokoll och längder med tillhörande handlingar.

Mom. 3. Afskrift af mantals- och taxeringslängden, i hvad den angår hvarje särskild kommun på landet, skall jemväl senast den 15 Augusti af häradsskrifvaren tillställas vederbörande kommunalstämmas ordförande, för att genom hans försorg i den ordning, som i § 47 föreskrifves, hållas de skattskyldige till handa; börande afskriften sedermera af ordföranden förvaras, för att af honom öfverlemnas till ordföranden i påföljande årets bevillningsberedning.

I stad, utom Stockholm, skall genom magistratens försorg afskrift af mantals- och taxeringslängden för hvarje särskildt beredningsdistrikt i samma ordning hållas de skattskyldige till handa samt påföljande år öfverlemnas till vederbörande ordförande i det årets bevillningsberedningar.

§ 50.

Innan taxeringsnämnden upplöses skall nämnden bland sina medlemmar föreslå i Stockholm fyra, men i öfriga städer och på landet tre personer till ledamöter i samma års pröfningsnämnd, hvarvid, derest taxeringsnämndens sammansättning sådant medgifver, i stad bör utses åtminstone en, som under nästföregående år der erlagt bevillning för löneinkomst, samt på landet åtminstone en, af hvilken inom distriktet bevillning blifvit erlagd antingen för sådan inkomst eller för inkomst af jordbruksnäringen icke tillhörande rörelse.

Om de personer, som sålunda blifvit af taxeringsnämnden föreslagna att, enligt stadgandet i nedanstående § 53, utses till ledamöter i pröfningsnämnden, skall i Stockholm taxeringsnämnds ordförande, i öfriga

städer magistraten och på landet kronofogden ofördröjligen meddela Kongl. Maj:ts befallningshafvande underrättelse.

§ 51.

Senast innan klockan tolf å åttonde dagen före den, då pröfningsnämnden sammanträder, eller, om åttonde dagen är helgedag, å nästföljande dag, bör skattskyldig, som finner sig föranlåten anföra besvär öfver taxeringsnämnds beslut i hvad honom rör, så ock vederbörande kommun, som är missnöjd med taxeringsnämnds beslut, hafva till Kongl. Maj:ts befallningshafvande inlemnat sin till pröfningsnämnden ställda besvärsskrift; börande de skattskyldige genom den i § 54 omförmälda kungörelse härom erinras.

3:o) Pröfningsnämnderna.

§ 52.

För att granska bevillningstaxeringarne samt pröfva och afgöra anförda besvär eller annars framställda anmärkningar i anledning af taxeringsnämndernas vidtagna åtgärder och beslut skall en pröfningsnämnd årligen sammanträda, för hvart och ett län i länets residensstad under senare hälften af September och för Stockholms stad i Stockholm under förra hälften af Oktober månad, egande denna nämnd att, efter tagen kännedom om hvad mantals- och taxeringslängder samt protokoll junte aflemnade uppgifter innehålla och noggrann pröfning af alla nämnden underställda frågor och förhållanden, meddela sådana rättelser och ändringar i eller göra sådana tillägg till den taxering, senast församlade taxeringsnämnder verkstält, som finnas af rättvisa och billighet samt en författningsenlig och jemlik beskattning påkallade.

§ 53.

Pröfningsnämnd skall bestå af tjugu, högst trettio ledamöter, hvilka Kongl. Maj:ts befallningshafvande eger utse bland de af taxeringsnämnderna dertill föreslagna personer. Bland ledamöterne i pröfningsnämnden skall minst hälften och i Stockholms stad minst en fjerdedel vara egare af fast egendom; och böra nämndens ledamöter så utses, att nämnden, så vidt förhållandena medgifva, kommer att utgöras af ett efter

beskattningens belopp och mängden af de skattskyldige skäligen lämpadt antal dels näringsidkare och dels löntagare, samt att inom nämnden icke saknas tillförlitlig kännedom om länets särskilda delar, dessas ekonomiska tillstånd och hufvudsakliga näringar.

Den som till ledamot i pröfningsnämnd blifvit utsedd, men utan vederbörligen anmaldt laga förfall vid nämndens sammankomst sig icke infinner, skall böta tio kronor.

§ 54.

Uti derom utfärdad allmän kungörelse uppgifver Kongl. Maj:ts befallningshafvande dem, som till ledamöter i pröfningsnämnden blifvit utsedde, samt underrättar länets invånare om tid och ställe för nämndens sammanträde; och bör ett exemplar af denna kungörelse i god tid hvarje ledamot af nämnden genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg tillsändas.

§ 55.

Vid pröfningsnämndens sammankomster skall landshöfdingen i länet vara ordförande, med rättighet att deltaga i nämndens öfverläggningar, men icke i dess beslut i annat fall än nedan sägs. Är landshöfdingen hindrad att dessa sammankomster bevista, ege nämnden att sjelf genom val med slutna sedlar bland sina ledamöter utse ordförande, och bör vid sådant val ordet föras af den till lefnadsåren äldste bland nämndens ledamöter.

Uppstå under pröfningsnämndens öfverläggningar skiljaktiga meningar bland nämndens ledamöter, och måste till följd deraf omröstning anställas, skall omröstningen vara öppen och den mening blifva gällande, hvilken flertalet bland ledamöterna biträdt, eller, om rösterna utfalla lika, den, som lärer till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, som biträdes af ordföranden.

Ledamot af nämnden bör afträda, då fråga om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering förekommer.

§ 56.

Såsom kronans ombud och för upplysningars meddelande bör landskamreraren samt för Stockholm kamreraren vid öfverståthållareembetets afdelning för uppbördsärenden öfvervara pröfningsnämndens sammankomster, med skyldighet att efter sorgfällig beredning göra de anmärk-

ningar och framställningar, hvartill han för iakttagande af kronans rätt finner sig ega anledning.

§ 57.

På Kongl. Maj:ts befallningshafvandes kallelse skola bevillningsberedningarnes ordförande vara pligtige att, för upplysningars meddelande, före och under pröfningsnämndens sammankomst infinna sig å den ort, der nämnden sammanträder. Dock ankommer på Kongl. Maj:ts befallningshafvande att bestämma, hvilkens eller hvilkas inställelse må anses vara behöflig.

§ 58.

Protokollet vid pröfningsnämndens sammankomster föres och de af nämndens beslut föranledda anteckningar i mantals- och taxeringslängderna samt i den uti § 59 omförmälda särskilda längd verkställas af den eller de personer, som Kongl. Maj:ts befallningshafvande dertill förordnat. Sådant förordnande får icke meddelas åt någon, som i annan egenskap skall hos pröfningsnämnden vara tillstädes.

§ 59.

Mom. 1. Alla pröfningsnämndens beslut skola upptagas i nämndens protokoll, der jemväl anteckning skall ske, huruvida klagande skattskyldig, hvilken enligt § 18 taxeringsuppgift affordrats, densamma behörigen aflemnat. Fastighets- eller inkomsttaxering, som till följd af pröfningsnämndens beslut tillkommit eller blifvit faststald annorlunda än taxeringsnämnden bestämt, skall upptagas i särskild längd, deruti de protokollsparagrafer, som innehålla dylika beslut, böra angifvas. Kronombudet åligger att med sin underskrift å så väl mantals- och taxeringslängden som nyssnämnda särskilda längd vitsorda deruti, enligt pröfningsnämndens beslut, införda förändringar eller gjorda tillägg. Den, som fört pröfningsnämndens protokoll, åligger att i Stockholm före November månads utgång till öfverståthållarembetet och i länen före Oktober månads utgång till vederbörande magistrater eller kommunalstämmors ordförande, vid bot af fem kronor för hvarje dag, hvarmed den sålunda bestämda tiden öfverskrides, aflemna för hvarje församling i stad och hvarje kommun på landet utskrifna utdrag af nämnda protokoll, utvisande alla af pröfningsnämnden beslutade förändringar uti och tillägg till de af taxeringsnämnderna vidtagna taxeringsåtgärder. Dessa protokollsutdrag, hvilka jemväl skola innehålla underrättelse om hvad den, som med pröfningsnämndens beslut icke åtnöjes, har att iakttaga,

skola hållas de skattskyldige till handa under viss tid af minst fjorton dagar, hvarom kungörelse bör på vanligt sätt ofördröjligen utfärdas; börande, utom hvad Stockholm angår, i denna kungörelse upptagas namn och hemvist för de skattskyldige, i afseende å hvilkas taxering pröfningsnämnden vidtagit ändring.

I Stockholm skall utdrag af pröfningsnämndens protokoll, i hvad det innehåller beslut om ny taxering eller förhöjning i den af taxeringsnämnden verkställda taxering, senast den 15 December vederbörande skattskyldig tillställas.

Mom. 2. Inom tre veckor efter pröfningsnämndens sista sammanträde skola, utom hvad Stockholms stad angår, taxeringsprotokoll och längder jemte tillhörande handlingar samt de hos pröfningsnämnden förda längder öfversändas till vederbörande häradsskrifvare eller magistrat för debiteringens verkställande.

De i § 49 mom. 3 omförmälda afskrifter af föregående årets mantals- och taxeringslängder skola hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande kvarstanna för att der förvaras.

§ 60.

Å pröfningsnämndens sammanträdesort icke bosatte ledamöter i denna nämnd samt de kronofogdar och andra personer, som på Kongl. Maj:ts befallningshafvandes kallelse från annan ort vid pröfningsnämnden sig infunnit, äro berättigade att under sin närvaro hos nämnden åtnjuta traktamentsersättning med sex kronor om dagen samt resekostnadsersättning, då resan sker med skjuts efter tre kronor för milen, men då resan sker på ångfartyg eller jernväg med ett belopp, motsvarande i förra fallet afgiften för enkel hyttplats, eller, då hytt ej förekommer, en salongsplats, och i senare fallet afgiften för plats i första klassens vagn.

§ 61.

I Stockholms stad skola de åligganden, som Kongl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande inom öfriga delar af riket med hänsigt till pröfningsnämnden fått sig uppdragna, tillhöra öfverståhållareembetet; kommande äfven, hvad Stockholm beträffar och så vidt härom meddelade föreskrifter äro der tillämpliga, alla andra Kongl. Maj:ts befallningshafvande, i afseende på bevillningstaxeringarne och dermed sammanhängande frågor, tillhörande bestyr att åligga öfverståhållareembetet, som alltså har att af vederbörande tjänstemän och skattskyldige emottaga

enahanda förslag och uppgifter med flere handlingar, som i landsorterna skola till Kongl. Maj:ts befallningshafvande aflemnas.

Vid Stockholms stads pröfningsnämnds sammankomst må, då öfverståthållaren icke är tillstädes, underståthållaren i hans ställe vara ordförande.

§ 62.

Mom 1. Har skattskyldig icke hos pröfningsnämnd öfverklagat taxeringsnämnds beslut, i hvad honom rör, och varder den hos taxeringsnämnden åsatta taxering af pröfningsnämnden lemnad oförändrad, må emot pröfningsnämnds beslut vidare talan icke af skattskyldig föras.

Eljest må besvär öfver pröfningsnämnds beslut anföras af skattskyldig, som icke till följd af stadgandet i § 19 mom. 4 förlorat rätt till talan, äfvensom af kronans ombud eller af vederbörande kommun, och skola besvären, stälda till kammarrätten, ingifvas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande före klockan tolf å sista helgfria dag i December månad det år, taxeringen egt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda till pröfning upptagna. Sedan öfver inkomna besvär förklaring från vederbörande inforrats, och tillsedt blifvit, att vid besvärshandlingarne varda fogade så väl utdrag af taxeringslängd och beskattningsnämndernas protokoll, i hvad de den öfverklagade taxeringsfrågan angå, som ock de till bemälda nämnder i frågan ingifna handlingar, hvilka, så vidt de ej hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande finnas förvarade, genom klagandens försorg anskaffas, insänder Kongl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten samtliga handlingarne jemte eget utlåtande.

Mom. 2. Så snart ofvan stadgade besvärstid gått till ända, öfversänder Kongl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten förteckning å anförda besvär.

4:o) Allmänna föreskrifter.

§ 63.

Mom. 1. Ledamot af bevillningsberedning, taxerings- eller pröfningsnämnd må endast den vara, som råder öfver sig och sitt gods samt är i besittning af medborgerligt förtroende.

Mom. 2. Sådan ledamot åtnjuter i och för utöfningen af sitt uppdrag enahanda skydd och säkerhet, som rikets grundlagar tillförsäkra riksdagsmän.

§ 64.

Mom. 1. Ledamot af bevillningsberedning, taxerings- och pröfningsnämnd skall vid fullgörandet af sitt uppdrag ställa sig till ovilkorlig efterrättelse de föreskrifter, denna förordning och den till ledning för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktion innehålla, samt efter sorgfällig granskning och samvetsgrann pröfning af meddelade uppgifter och för öfrigt upplysta eller kända förhållanden efter bästa förstånd, på heder och samvete föreslå, bestämma och fastställa taxeringen, så att densamma i fråga om så väl fast egendom som inkomst varder i möjligaste måtto jemlik och rättvis.

Mom. 2. Ledamot af bevillningsberedning, taxerings- eller pröfningsnämnd och dervid biträdande tjensteman får icke, utom vid beredningens eller vederbörande nämnds sammanträde, yppa innehållet af skattskyldigs meddelade uppgift angående hans inkomst och rörelse, m. m.; och må de under öfverläggningarne inom sagda beredning eller nämnder lemnade upplysningar och yttrade åsigter rörande enskildes ekonomiska ställning icke på något sätt utspridas.

Mom 3. Ofvanstående mom. 1 och 2 skola vid hvarje bevillningsberednings, taxerings- och pröfningsnämnds första sammanträde uppläsas.

§ 65.

Mom. 1. Till ersättning åt ordförandena i bevillningsberedningarne för deras arbete med sjelfva beredningen, till arfvoden åt kronans ombud vid taxeringsnämnd i stad och för protokollsföringen samt andra anteckningar under pröfningsnämndens sammankomster, äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningarne för öfrigt lemnade biträde af städernas tjenstemän eller andra personer, som icke ega att vid samma förrättningar beräkna rese- och traktamentsersättning, må hvarje pröfningsnämnd, med undantag af Stockholms stads, för hvilken nedanstående särskilda stadgande gäller, använda och fördela högst ett belopp, motsvarande tre procent af de första 100,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma efter denna förordning för året uppgår, två procent af derpå följande 50,000 kronor och en procent af allt hvad bevillningssumman öfverstiger 150,000 kronor; dock får, om än denna bevillningssumma sedermera skulle visa sig öfverstiga dess af pröfningsnämnden beräknade belopp, hvarken någon ytterligare kostnadsersättning eller vedergällning än den då beviljade för samma år utdelas, eller ett sådant öferskott tagas i beräkning vid bestämmande af enahanda ersätt-

ning och vedergällning under ett följande år; börande vid de särskilda ersättningarnes bestämmande afseende fästas på för uppdragets utförande erforderlig skicklighet, tid och arbete. Landsstatstjensteman, som i och för tjensten är skyldig att närvara vid taxeringsförrättning, eger icke att därför åtnjuta arfvode af bevillningen.

Mom. 2. Angående det för ofvan uppgifna ändamål af pröfningsnämnden anvisade belopp och dess fördelning bör till Kongl. Maj:ts befallningshafvande aflätas särskildt utdrag af nämndens protokoll, hvar-efter det beviljade beloppet i vanlig ordning utbetalas af länets landtränteri och med bifogande af sagda protokollsutdrag i kronoräknenskaperna redovisas.

Mom. 3. Till bestridande af kostnaderna för blanketter till mantals- och taxeringslängder, till ersättning åt ordförandena i bevillningsberedningarne för deras arbete med sjelfva beredningen, till arfvoden åt kronans ombud och för protokollsföringen samt andra anteckningar under taxerings- och pröfningsnämndernas sammankomster äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningarne för öfrigt lem-nade biträde af personer, som icke ega att vid samma förrättningar beräkna traktamentsersättning, må af Stockholms stads pröfningsnämnd användas och disponeras ett belopp, som svarar emot högst två och en half procent af samma stads efter denna förordning utgående hela bevillingssumma för året; gällande jemväl för bemälda pröfningsnämnd det i mom. 1 af denna § gjorda förbehåll för det fall, att bevillingssumman skulle komma att öfverstiga pröfningsnämndens beräkning. Om det af pröfningsnämnden sålunda beviljade belopp och detsammas fördelning skall underrättelse genom utdrag af nämndens protokoll meddelas statskontoret, hvarifrån beloppet kommer att omedelbart utbetalas.

Mom. 4. Ersättning med 50 öre arket för den afskrift af mantals- och taxeringslängderna, hvilken det enligt § 49 mom. 3 åligger härads-skrifvaren att till kommunalstämmas ordförande aflemna, samt den i §§ 34 och 60 bestämda rese- och traktamentskostnadsersättning bör, efter anställd granskning af derå ingifna räkningar, utan sammanblandning med de i föregående tre moment omförmälda taxeringskostnader och arfvoden, med flera utgifter, utbetalas för länen af vederbörande landtränteri och för hufvudstaden omedelbart af statskontoret.

Mom. 5. Statskontoret åligger att till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länen efter requisition utlemna nödigt antal exemplar af de i § 25 omförmälda författningar äfvensom blanketter till mantals- och taxeringslängder, jemte sammandrag, samt till pröfningsnämndernas längder, för att genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg veder-

börande tillställas. För Stockholms stad ombesörjer öfverståhållare-
enbetet tryckning och tillhandahållande af blanketter till mantals- och
taxeringslängder.

§ 66.

Mom. 1. Besvär, om hvilka i denna förordning förnäles, må under
iakttagande af stadgad tid och ordning kunna med allmänna posten in-
sändas till den myndighet, till hvilken besvären skola enligt förordningen
ingifvas; dock skall i sådant fall behörigen styrkas, att den klagande
egenhändigt undertecknat besvärsskriften eller att densamma på hans
begäran eller med hans samtycke blifvit uppsatt.

Mom. 2. Den, som vill öfver taxerings- eller pröfningsnämnds be-
slut anföra besvär, är berättigad att, då han i sådant afseende anmäler
sig hos vederbörande tjänsteman, kostnadsfritt erhålla för dylikt besluts
öfverklagande erforderligt utdrag af mantals- och taxeringslängden samt
nämndens protokoll; och må ej heller lösen fordras för andra protokolls-
utdrag och expeditioner, som till följd af vederbörande nämnders beslut
böra utfärdas.

§ 67.

Mom. 1. Då till följd af uraktlåtet fullgörande af de i denna för-
fattning meddelade föreskrifter, eller af annan orsak fråga uppstår om
tillämpning af deruti stadgadt bötesansvar, skall af vederbörande krono-
ombud, ordförande eller ledamot i bevillningsberedning, taxerings- eller
pröfningsnämnd, eller annan behörig person anmälan derom göras hos
Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som, efter pröfning af härvid före-
kommande förhållanden, förordnar om uttagandet af de böter, hvartill
en eller annan finnes hafva gjort sig förfallen, samt vidtager de åtgärder,
som anmäld försummelse eller uteblifven verkställighet af hvad författ-
ningen stadgar för öfrigt kan påkalla.

Mom. 2. Den, som icke nöjes åt Kongl. Maj:ts befallningshafvandes
beslut, hvarigenom han, på grund af ofvan åberopade stadganden, blif-
vit fäld till böter, eger att, med iakttagande af hvad i allmänhet är
stadgadt angående böters nedsättning och dylika utslags öfverklagande,
öfver det meddelade beslutet anföra besvär hos kammarrätten, hvilka
besvär böra vara dit ingifna innan klockan tolf å trettionde dagen efter
erhållen del af samma beslut.

Mom. 3. Omförmälda böter tillfalla, der icke annorlunda är sär-
skildt föreskrifvet, de fattige inom den församling, der den bötfälde är
mantalsskrifven.

§ 68.

Af bevillningsberedning, taxerings- eller pröfningsnämnd behandlad taxeringsfråga må icke, till följd af gjord anmärkning eller anförda besvär, eller af annan anledning återförvisas till samma berednings eller nämnds förnyade behandling. Ej heller må någon förklaringskyldighet bemälda beredning eller nämnder åläggas.

§ 69.

Om vid pröfning af anförda besvär eller inom kammarrättens revisionsafdelning uppkommen anmärkning angående skattskyldigs taxering för inkomst af kapital eller arbete kammarrätten finner, att taxering blifvit verkställd å annan än rätt ort, eller uraktlåten å ort, der den rätteligen bort ega rum, så ock om, vid sådan pröfning, sig visar, att i fråga om skattskyldig, som bort för inkomst taxeras inom två eller flere beskattningsorter, denna inkomst å en eller flera af dessa orter upptagits till origtigt belopp, eger kammarrätten, äfven om besvär eller anmärkning med afseende å endast en af ifrågavarande taxeringsåtgärder förekommit, att efter vederbörandes hörande meddela rättelse i taxeringen å så väl den ena som den andra beskattningsorten; dock att skattskyldigs sammanräknade årsinkomst dervid icke må sättas högre än taxeringsmyndigheterna bestämt, derest icke besvären eller anmärkningen innefatta yrkande om sådan förhöjning.

Debitering, uppbörd, afkortning och redovisning.

1:o *Uppbördsboken och debetsedlarne.*

§ 70.

Sedan pröfningsnämndernas förrättningar afslutats, skola, utan hinder af anförda besvär, de bevillningsavgifter, som enligt föreskrifterna i denna förordning böra utgå för de af taxerings- och pröfningsnämnderna bestämda fastighetsvärden och inkomstbelopp, af vederbörande tjänstemän ofördröjligen debiteras i uppbördsböckerna, så att dessa kunna i fullständigt skick å behörig tid till Kongl. Maj:ts befallningshafvande inlemnas för erhållande af uppbördsorder.

§ 71.

Den enligt uppbördsboken hvarje skattskyldig påförda bevillning skall upptagas å hans för samma år utfärdade debetsedel, hvilken, såsom bifogade formulär visar, bör upptaga:

a) taxeringsvärdet å hvarje den skattskyldiges inom samma socken på landet eller uppbördsdistrikt i stad belägna fasta egendom samt beloppet af den deraf utgående bevillning;

b) den skattskyldiges beskattningsbara inkomst af kapital eller arbete samt bevillningsafgiften därför.

Dessutom bör debetsedeln innehålla underrättelse om hvad skattskyldig, som vill öfverklaga honom påförd bevillningsafgift, har att i sådant hänseende iakttaga.

§ 72.

Med undantag af skattskyldigs hustru och hemmavarande barn samt andra till hans hushåll hörande eller hos honom skattskrifna och på hans debetsedel upptagna personer, som icke skola utgöra bevillning efter denna förordning, bör hvar och en skattskyldig erhålla särskild debetsedel; men, vid ansvar såsom för tjenstefel, får icke mer än en debetsedel utfärdas för de skattskyldig inom samma socken på landet eller uppbördsdistrikt i stad åliggande bevillningsafgifter; varande dock husbonde berättigad att, efter derom gjord begäran, erhålla särskilda debetsedlar för de hos honom skattskrifna och på hans debetsedel uppförda tjenstehjon. Fastighetsegare, som sådant åstundar och derom vid mantalsskrifningen eller eljest gjort anmälan, vare ock berättigad att erhålla särskild debetsedel för hvarje honom tillhörig fastighet.

§ 73.

Debetsedlarne sammanfattas och utfärdas med ansvar för deras rättighet, på landet af häradsskrifvaren och i stad af vederbörande uppbördsman; börande desse tjenstemän aflemna debetsedlarne så tidigt, att de senast fjorton dagar före uppbördstidens början kunna de skattskyldige tillhandahållas. Medelst derom af vederbörande magistrat eller häradsskrifvare utfärdad kungörelse underrättas de skattskyldige om tiden när och stället hvarest inom staden eller socknen debetsedlarne få af dem afhemtas och om den person, genom hvilken de varda utlemnade; varande i staden eller socknen boende uppbördstjensteman,

länsman, fjerdings- eller sexman, som härom anmodas, skyldig att emottaga och vederbörligen tillhandahålla debetsedlarne.

Genom magistraten eller häradskrifvaren underrättas Kongl. Maj:ts befallningshafvande om den kungjorda tiden för debetsedlarnes tillhandahållande åt de skattskyldige.

I afseende på utfärdandet och utdelningen af debetsedlarne inom Stockholm och Göteborg kommer att förfaras på sätt derom är särskildt stadgadt.

§ 74.

Den, som upprättar och utfärdar debetsedlarne, är berättigad att såsom ersättning för detta bestyr åtnjuta och å debetsedeln upptaga för hvarje sådan sedel, hvars slutsumma icke öfverstiger sju kronor, tre öre, deröfver till och med sjuttiofem kronor, tolf öre, samt för debetsedel å ännu högre belopp femtio öre.

§ 75.

Mom. 1. Har bevillning för fast egendom eller för inkomst af kapital eller arbete blifvit skattskyldig påförd till högre belopp än som enligt denna förordnings föreskrifter rätteligen bör utgå för det fastighetsvärde eller den inkomst, vederbörande beskattningsnämnd bestämt, eller förmenar skattskyldig, att bevillning obehörigen blifvit honom påförd, eger han att deri hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande söka rättelse genom besvär, hvilka skola till Kongl. Maj:ts befallningshafvande ingifvas innan klockan tolf å trettionde dagen efter den, då, på sätt i § 73 stadgas, den skattskyldige egt tillfälle att erhålla sin debetsedel.

Mom. 2. Åtnöjes den klagande icke med Kongl. Maj:ts befallningshafvandes i anledning af sådana besvär meddelade beslut, eger han att innan klockan tolf å trettionde dagen efter af beslutet erhållen del fullfölja sin klagan hos kammarrätten; börande ej mindre Kongl. Maj:ts befallningshafvandes än kammarrättens beslut i dylika mål, jemte vederbörlig besvärshänvisning, den klagande kostnadsfritt tillhandahållas.

Mom. 3. Besvär i debiteringsfrågor uppehålla icke uppbörden af det vid den öfverklagade debiteringen påförda belopp, hvaremot, då debiteringsåtgärden icke fastställles, den klagande eger att kostnadsfritt återbekomma hvad af honom blifvit för mycket erlagdt.

2:o) Uppbörden.

§ 76.

Uppbörden af bevillningen verkställles vid de allmänna kronouppbördsstämorna under enahanda kontroll och ansvarighet i afseende å de influtna medlen, som för andra årligen utgående kronoutskylders erläggande och emottagande äro stadgade, i följd hvaraf gällande uppborrdsförfattningar skola tillämpas jemväl på bevillningsuppborrdens och dermed förenade bestyr.

§ 77.

Före December månads utgång skola vederbörande magistrater och kronofogdar till Kongl. Maj:ts befallningshafvande inkomma med förslag angående tid och ställe för uppborrdens inom hvarje stad eller socken, hvarefter Kongl. Maj:ts befallningshafvande senast fjorton dagar före uppborrdens företagande låter genom allmän kungörelse underrätta de skattskyldige om tid och ställe för uppborrdsstämman och den ordning, som dervid kommer att iakttagas. I stad, utom Stockholm, skall vederbörande tjänsteman eller dertill särskildt utsedd person och på landet häradsskrifvaren vara närvarande vid uppborrdsstämman för att meddela behörig annotation å de skattskyldiges debetsedlar, enär derförutan uppborrdsmannens qvittens enligt uppborrdsförfattningarna icke är gällande.

§ 78.

Har skattskyldig, sedan mantalsskrifning förrättats, afstått sin egen- dom till borgenärer, eller efter den 1 Maj det år, för hvilket bevillning senast honom påförts, med döden afgått, bör, utan afvaktan af konkurs- massans eller sterbhusets utredning, den för honom belöpande och vederbörigen bevakade bevillningen gäldas utaf hans afträdda eller efter- lemnade tillgångar.

3:o) Afkortningarna.

§ 79.

Utom den afkortning af påford bevillning för inkomst af kapital eller arbete, hvilken föranledes af bristande tillgång till dess gäldande,

får afkortning ega rum endast af bevilning för lön, pension eller dylik inkomst, som genom dödsfall, afsked eller annan orsak under årets lopp upphört, i hvilket fall sådan bevilning blott erlägges för den tid, hvarunder löneinkomsten eller andra med tjänstebefattning förenade fördelar af den skattskyldige eller hans rättsinnehafvare åtnjutits.

Den för fast egendom utgående bevilning får icke afkortas.

§ 80.

Afkortningslängd skall i stad underskrifvas af vederbörande tjänsteman, som för densammas rättighet är ansvarig, samt efter deraf anställd granskning atteras af en magistratsperson och minst två ledamöter utaf årets taxeringsnämnd.

På landet skall afkortningslängden, med ansvar för dess rättighet, undertecknas af kronofogden samt häradsskrifvaren; och bör den å utlyst kommunalstämma granskas samt förses med intyg af ordförande och två socknemän om denna gransknings verkställighet, hvarvid tillika bör uppgifvas, om och hvilka anmärkningar emot längden förekommit.

Sedan afkortningslängden blifvit vederbörligen granskad och atterad, aflemnas densamma i stad af magistraten och på landet af kronofogden till Kongl. Maj:ts befallningshafvande, för att i stadgad ordning ytterligare handläggas.

4:o) Redovisningen.

§ 81.

Vid bevillingens redovisande skall hvad gällande instruktioner och författningar stadga rörande redogörelser och räkenskaper för andra till statskontoret ingående årliga skattebidrag tjena till efter rättelse.

§ 82.

Mom. 1. Sammandrag af mantals- och taxeringslängderna, upptagande jemväl den påförda bevillingen och upprättadt i öfverensstämmelse med härvid fogadt formulär, skall årligen för Stockholms stad, inom årets slut, och för annan stad samt för fogderi, före den 15 December, insändas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande.

Mom. 2. På grund af dessa sammandrag och sedan de vid deras granskning anmärkta förhållanden blifvit förklarade eller rättade, böra

inom Stockholms stad af dervarande uppbördsverk och inom länen af landskontoren uppgöras särskilda sammandrag öfver hvar och ett läns hela bevillning, hvilka sistnämnda sammandrag, dertill tryckta blanketter genom statskontorets försorg vederbörande tjänstemän tillhandahållas, skola af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till nämnda verk insändas före slutet af Januari månad påföljande år.

Mom. 3. Så snart de till statskontoret inkomna sammandragen hunnit derstädes granskas och med enahanda sammandrag för de näst-föregångna åren jemföras, bör ett generalsammandrag för hela riket inom statskontoret upprättas samt genom detta verks försorg från trycket utgifvas och med allmänna tidningarne utdelas.

§ 83.

För den händelse att restantierna å bevillningen inom någon ort skulle, utan att ett sådant förhållande af giltiga orsaker föranledts, uppgå till ett anmärkningsvärdt högt belopp, åligger det statskontoret att låta vidtaga den eller de åtgärder, som finnas vara af omständigheterna påkallade och för restantiernas skyndsamma indrivande erfordras.

§ 84.

I de städer, der *magistrat* ej finnes, skola alla bestyr och åligganden, nämnda myndighet enligt denna stadga fått sig uppdragna, tillhöra *stadsstyrelsen*.

Instruktion för taxeringsmyndigheterna.

Uppskattning af fast egendoms värde.

§ 1.

Värdet af *fast egendom* föreslås och bestämmes med ledning af:

1:o jordbruksegendom tillhörande *areal* i åker, äng, skogs- eller betesmark, jemte särskilda förmåner såsom vattenfall, torfmosse, lastageplats, fiske, som ej är i jordebok särskildt upptaget, m. m. äfvensom *utsäde* och *kreatursbesättning* vid egendomen; börande härvid jemväl behörigt afseende fästas vid egendomens läge, jordens och skogens beskaffenhet samt beloppet af de grundskatter och öfriga allmänna utskylder, med undantag af bevillningen, hvarmed egendomen är belastad, skolande då frälseränta förenats med eganderätten till den jord, hvaraf sådan ränta dittills utgått, vid bestämmandet af fastighetens värde detsamma ökas med ett belopp motsvarande räntans kapitalvärde beräknadt efter 5 procent;

2:o egendomens vid verkställd *värdering* för erhållande af lån från *hypoteksinrättning* antagna värde, såvida sådan värdering skett under nästföregångna tre år och det egendomen dervid åsatta värdet sedermera icke blifvit i väsentlig mån förändradt;

3:o den för sådan, under loppet af nästföregångna tre år, försäld egendom senast betingade *köpeskillning*, så vida icke derunder inbegripits godtgörelse för inventarier eller växande gröda, eller köpet afslutats mellan nära anhöriga, eller vid försäljningen förbehåll gjorts om så kallade undantagsförmåner, eller dervid förekommit andra särskilda omständigheter, som skäligen anses hafva inverkat på köpeskillningens bestämmande utöfver eller under egendomens verkliga värde, börande vid bestämmande af detta värde afseende icke fästas å beskaffenheten af sådana byggnader, som på egendomens afkastning icke hafva något egentligt inflytande, likasom värdet af kreatur, redskap och andra inventarier, eller förlag vid jordbruksfastighet icke heller må vid fastighetsvärdets bestämmande tagas i beräkning;

4:o årliga *hyres-* eller *arrendesumman* för uthyrd eller bortarrenderad egendom, så vida icke särskilda förmåner eller åligganden blifvit

derunder inbegripna, såsom rättighet till inventariers begagnande, arbetsbiträde från annan egendom och skogsfång utöfver husbehof m. m., eller skyldighet att uppodla, reparera och uppföra byggnader eller utföra andra arbeten å den arrenderade egendomen samt inom kort tid densamma afträda, eller så vida icke, efter hvad vid jemförelse mellan denna och närbelägna egendomar af lika storlek och beskaffenhet sig visar, hyres- eller arrendebeloppet blifvit bestämdt med afseende å slägt- eller andra kända förhållanden mellan egaren och hyresmannen eller arrendatorn;

5:o) *brandförsäkringsvärdet* å de i stad och på dess område eller i köping och dermed jemförlig ort befintliga egendoms åbyggnad samt å bruks-, qvarn- och fabriksbyggnader på landet äfvensom å andra der uppförda hus och byggnader, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binäringar tillhörande rörelse, samt å sådan åbyggnad på särskilda lustställen och dermed jemförliga mindre lägenheter, som utgör dessas egentliga värde; så vida icke brandförsäkringsvärdet skulle understiga det belopp, som på grund af andra omständigheter kan anses motsvara de brandförsäkrade husens och byggnadernas verkliga värde;

6:o) *läget och arealen* af hvar och en i stad, köping eller dermed jemförlig ort belägen egendom med dertill hörande särskilda förmåner;

7:o) då taxering af fast egendom ej kan verkställas enligt här ofvan upptagna grunder, bör egendomens värde upptagas till ett belopp, som motsvarar uppskattningsvärdet å andra i närheten belägna jemförliga egendomar, på hvilka dessa grunder kunnat tillämpas; åliggande det vederbörande taxeringsmän att vid taxeringen tillämpa den eller de af här ofvan angifna taxeringsgrunder, som anses bäst leda till egendomens uppskattning till sitt verkliga värde.

Då fast egendom, som under sistförflutna tre år blifvit såld eller undergått ofvan omförmälda värdering, uppskattas högre eller lägre än den senast betingade köpeskillingen eller den godkända värderingssumman, så ock då förändring göres i det senast fastställda taxeringsvärdet, böra de särskilda skäl, hvilka dertill föranledt, i taxeringshandlingarne eller nämndens protokoll antecknas. Åbyggnader å stadsegendom samt öfriga i 5:te punkten här ofvan uppräknade hus och byggnader få ej, utan på enahanda sätt tillkännagifven särskild anledning, upptagas till lägre värde än det, för hvilket samma byggnader äro hos allmän brandförsäkringsinrättning emot brandskada försäkrade, ej heller till lägre värde än det, som motsvarar den behållna hyresafkastningen, kapitaliserad efter 5 procent.

I de fall, då uti fast egendoms uppskattningsvärde ingå både jord-

bruksfastighet och sådana byggnader eller inrättningar, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binärningar tillhörande rörelse, skall hela det uppskattade fastighetsvärdet fördelas, så att särskildt utsättes värdet af sjelfva jordbruksfastigheten med de egendomen tillhörande, för jordbruket och dess ändamål afsedda bostads- och andra byggnader, samt särskildt värdet af alla öfriga byggnader och inrättningar, för hvilka bevillning anses böra utgöras.

§ 2.

Allmän uppskattning af fast egendom enligt de i bevillningsförordningen och denna instruktion föreskrifna grunder skall första gången verkställas år 1884 och sedermera hvart tredje år, från nämnda år räknadt.

Har under tiden mellan tvenne på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar brandförsäkringsvärdet å byggnader i stad och på dess område, eller å öfriga i § 1 mom. 5 af denna instruktion uppräknade hus och byggnader blifvit ökad eller minskadt, eller fast egendoms värde antingen genom ny- eller tillbyggnader, nya fabriksanläggningar eller andra inrättningar blifvit i betydligare mån förhöjdt eller genom inträffad eldsvåda, vattenflöde eller af annan dylik anledning märkligen förminskats i förhållande till dess uppskattade värde; då bör detta värde jemkas efter de förändringar, egendomen undergått.

Det taxeringsvärde, som blifvit fast egendom åsatt under tiden mellan två på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar, bör vid först därefter inträffande sådan taxering å nyo prövas.

Uppgår fast egendoms värde icke till 100 kronor, skall värdet införas endast i den för anteckningar afsedda kolumn i taxeringslängden.

Uppskattning af inkomst af bergsbruk och dertill hörande näringar samt qvarnar och fabriker, m. fl. verk och inrättningar.

§ 3.

Vid beräkningen af den behållna årliga inkomsten utaf bruk och fabrik samt annan dertill hänförlig inrättning jemföres värdet af der under senast förflutna året tillverkade eller förädlade varor med värdet af härvid använda råämnen, jemte öfriga med dessa varors tillverkning eller förädling förenade kostnader; börande taxeringsmännen om dessa värden och kostnader förskaffa sig tillförlitliga och fullständiga underättelser.

§ 4.

Vid beräkning af den behållna inkomsten af mjöl- och såg- samt andra qvarnar afses ej allenast qvarnarnas storlek och stenparens, ramarnas och sågbladens samt stamparnas och valkarnas antal, utan hufvudsakligen mald- och skogs- samt vattentillgången jemte tulltägtens belopp och det tillfälle till mjöl- eller brädhandel m. m., som läget och kommunikationsmedlen bereda.

Uppskattning af inkomst genom skeppsrederi, sjöfart, handel och handverk samt annan jordbruket icke tillhörande näring.

§ 5.

Med ledning af de i afseende på fartyg föreskrifna uppgifter angående läste- eller tontal, byggnadsmaterial och anbringad ångmaskins drifkraft m. m., uppskattas fartygsegarens inkomst eller fraktförtjenst efter fartygets storlek och beskaffenhet samt de, så vidt känt är, under nästföregångna år verkställda resors äfvensom besörjda varu- och persontransporters förmånlighet.

§ 6.

Skeppare, ångfartygsbefälhafvare, styrmän, maskinister samt matrosar och andra sjömän taxeras till bevillning för sina inkomster genom arfvoden, kaplake och så kallade hyror m. m., äfvensom för värdet af fri kost och andra förmåner efter enahanda beräkningsgrunder, som äro stadgade för den vid industriella företag eller i enskild tjänst anställda personals inkomstbevillning.

§ 7.

Den inkomst, handlande, handverkare eller annan näringsidkare eger af sin rörelse, uppskattas, med fäst afseende å härvid förekommande allmänna eller tillfälliga förhållanden, efter rörelsens beskaffenhet och det belopp, hvartill den årliga varuomsättningen eller tillverkningen uppgår, antalet af de vid rörelsen biträdande eller använda personer, dessas befattningar och lönevilkor, afsättnings- och arbetstillfällen, handelsbodars och verkstäders läge jemte öfriga omständigheter, som anses inverka på förmånligheten af idkad handel eller annan näring. Skulle taxeringsmännen sakna närmare kännedom rörande verkliga beskaffen-

heten af den rörelse, om hvars beskattning fråga är, och aflemnade uppgifter icke innehålla tillfyllestgörande upplysning derom, böra de, på sätt dem lämpligast synes, förskaffa sig de underrättelser, som erfordras för rörelsens rättvisa beskattning.

§ 8.

Utländing, som efter dertill enligt särskild författning förvärfvad rätt reser omkring i landet och för egen eller annans räkning bjuder ut till försäljning eller försäljer af honom medförda eller eljest i riket befintliga varor, skall erlægga bevillning i enlighet med de i § 7—12 af bevillningsförordningen bestämda grunder; skolande hvad sålunda är vordet stadgadt ega tillämpning äfven i det fall, att utländing medför utländska varor, som förut blifvit under en eller annan form reqvirerade.

§ 9.

Hvar och en skattskyldig bör för sin inkomst genom handel, handverk eller annan näring taxeras till bevillning efter inkomstens verkliga belopp, antingen den näring, hvarigenom inkomsten erhålles, idkas för den skattskyldiges egen räkning eller af honom bedrifves såsom kommissionär eller innehafvare af annan persons yrkesrätt; och då den vid bevillningstaxeringen för ett eller annat yrke påförda beskattning icke medför eljest saknad rättighet för den skattskyldige till utöfvandet af detta yrke, så äro taxeringsmännen icke pligtige att undersöka och pröfva behörigheten till detsamma idkande.

Uppskattning af inkomst utaf allmän eller enskild tjänst eller särskildt uppdrag.

§ 10.

I allmänhet bör vid bevillningstaxeringen hvarje löntagares inkomst, så vidt den utgöres af bestämd lön eller visst, antingen i penningar eller spannmål och andra naturapersedlar utsatt belopp, upptagas på grund af derå erhållen officiell eller behörigen styrkt uppgift, hvarvid spannmåls jemte andra in natura utgående varors och persedlars värde beräknas efter ortens senast fastställda markegångspris och sådana persedlar, som icke finnas i markegångstaxan uppförda, åsättas de värden, som persedlarne inom orten anses ega.

Med allmän eller enskild tjenstebefattning förenad förmån af fri bostad beräknas till det belopp, som i årlig hyra inom samma ort vanligen erlægges för en bostad af enahanda antal lika beskaffade rum och lägenheter. Der tillfälle till sådan jemförelse saknas eller särskilda förhållanden förekomma, bestämmes nyssnämnda förmåns värde efter annan, enligt taxeringsmännens åsigt tillämplig beräkningsgrund. I de fall, då embets- och tjensteman, såsom boställshafvare, bör erlægga fastighetsbevillning för bostället, skall han icke taxeras till inkomstbevillning för sin förmån af fri bostad på samma ställe.

§ 11.

De med embeten och tjänster eller andra befattningar förenade obestämda och till beloppet vexlande inkomster taxeras enligt kända eller uppgifna förhållanden och med fäst afseende å sådana tillfälliga omständigheter, som under senaste tiden inverkat på dessa inkomsters belopp; börande derjemte såsom ledning för uppskattningen af dylika extra inkomster eller så kallade sportler, vid tillämpliga fall, följas den beräkningsgrund, som iakttagits vid bestämmandet af årlig ersättning åt innehafvare af likartad tjänst, då sådan dermed förut förenad inkomst upphört.

§ 12.

I afseende på skattskyldigs taxering för inkomst såsom fullmäktig eller ombud för andra personer tillämpas, der sådant sig göra låter, hvad rörande taxering af löntagares till beloppet obestämda inkomster är stadgadt.

Uppskattning af inkomst genom räntebärande kapital samt andra här ofvan icke omförmälda tillgångar.

§ 13.

Sedan all annan inkomst, för hvilken bevillning skall utgöras, är beräknad, bör inkomsten af fruktbarande kapital bestämmas till hvad taxeringsmännen, på grund af egen kännedom samt alla meddelade eller eljest tillgängliga upplysningar, anse denna inkomst verkligen utgöra. Saknas annan tillförlitlig beräkningsgrund, då skall jemförelse anställas emellan, å ena sidan, den skattskyldiges alla sammanlagda kända års-

inkomster af fast egendom, rörelse, yrke, tjenst, pension, lott i bolag och annan, särskild bevillning underkastad inkomstkälla samt, å andra sidan, den skattskyldiges alla sannolika lefnadskostnader. Skilnaden eller det belopp, hvarmed lefnadskostnaderna kunna finnas öfverskjuta nämnda sannolika årsinkomster, anses då utgöra den skattskyldiges inkomst af kapital.

Vid beräkning af skattskyldiges okända lefnadskostnader i stad, köping eller dermed jemförlig ort, må desamma i allmänhet icke anses vara lägre än i nedanstående förhållande till beloppet af den årliga hyra, den skattskyldige erlägger för de af honom och hans egen familj begagnade rum och lägenheter, eller sålunda, att, när denna hyra stiger öfver 300 till och med 500 kronor, lefnadskostnaderna och således äfven den skattskyldiges årsinkomster anses uppgå till minst 3 gånger hyrans belopp; när hyran är högre än 500 till och med 1,000 kronor, lefnadskostnaderna anses vara 4 gånger hyrans belopp; när hyran är högre än 1,000 till och med 1,500 kronor, lefnadskostnaderna anses vara 5 gånger hyrans belopp, samt, när hyran är högre än 1,500 kronor, lefnadskostnaderna anses uppgå till minst sex gånger hyresbeloppet; ankommande det på taxeringsmyndigheterna att bestämma i hvad mån hyresbelopp, som icke uppgår till mer än 300 kronor, må läggas till grund för inkomstberäkning.

I afseende å dem, som bebo egna hus, uppskattas hyresvärdet för de rum och lägenheter, hvilka de för sig och familj begagna, genom jemförelse med andra lika beskaffade lägenheter.

I öfrigt böra taxeringsmännen härvid taga i betraktande, huruvida talrik familj, embetsåligganden eller annat förhållande nödsakat till begagnande af flere och dyrare rum än vanligt, och om af sådan anledning kan vara skäligt att göra nedsättning i den efter nyssnämnda grunder beräknade inkomst, eller om underhåll af hästar och åkdon, talrik betjening, m. m., som, då sådant icke för den skattskyldiges yrke erfordras, utmärker ett yppigare lefnadssätt, lemna anledning till beräkning af högre inkomst.

Förluster, af hvilka kapitalet drabbats under året näst före det, hvarför bevillning påföres, afräknas från egarens kapitalförmögenhet, och erlägges bevillning för den afkastning, återstående kapitalbeloppet anses lemna.

Allmänna föreskrifter.

§ 14.

Huruvida skattskyldigs tillfälliga årsförlust (t. ex. genom kreatursjukdom, skeppsbrott, varulagers förstöring och dylikt) bör betraktas såsom minskning i årets inkomst eller såsom kapitalförlust, pröfve taxeringsmyndigheterna efter rörelsens och förlustens storlek och beskaffenhet.

§ 15.

Enär vederbörande bolag eller inrättning skall erlægga bevillning både för ränteinkomsten af hela det i bolaget eller inrättningen nedlagda aktiekapitalet och för den vinst, som rörelsen derutöfver lemnar, så böra de enskilde delegarne icke taxeras för inkomst från samma bolag eller inrättning.

§ 16.

Der bevillningsberedning föreslår eller taxerings- eller pröfningsnämnd beslutar tillämpning af den i § 11 mom. 1 af bevillningsförordningen stadgade bestämmelse om ökning af det belopp, för hvilket bevillning icke eger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, skall af beredningen i mantals- och taxeringslängden och af taxerings- eller pröfningsnämnd i dess protokoll noggrann redogörelse meddelas, då ökningen är för viss ort allmän på grund af hög bostadskostnad, om de i orten rådande förhållanden härutinnan och, då ökningen grundar sig på ömmande omständigheter, för dessas beskaffenhet i hvarje särskildt fall.

§ 17.

Vid tillämpning af § 11 mom. 1 i bevillningsförordningen, angående befrielse från eller lindring i bevillning för inkomst af kapital eller arbete, skola så väl den behållna afkomsten utaf skattskyldig tillhörande fast egendom som ock af sådan särskildt beskattad rörelse, som drifves i bolag eller idkas å annan ort än den, der den skattskyldige är mantalsskrifven, tagas i beräkning vid bestämmandet af hans sammanräknade årsinkomster, hvarvid i fråga om fast egendom iakttages, att inkomst af

jordbruksfastighet beräknas till 3 procent och inkomst af annan fastighet till 5 procent af taxeringsvärdet. Om sålunda skattskyldig finnes i sin mantalsskrifningsort hafva t. ex. 450 kronors inkomst af kapital eller arbete samt tillika eger stadsfastighet, taxerad till 2,000 kronor och hvilken alltså bör upptagas till 100 kronors afkomst, så att hans sammanräknade årsinkomst uppgår till 550 kronor, får väl enligt föreskriften i det ifrågavarande momentet, jemfördt med hvad ofvan sagts, sådan skattskyldig tillgodonjuta fullständig eftergift af bevillning å förstnämnda 450 kronor; hvaremot, derest den skattskyldige har 1,100 kronors inkomst af kapital eller arbete, 400 kronors inkomst af aktier samt derjemte eger jordbruksfastighet till ett taxeringsvärde af 10,000 kronor med 300 kronors deraf beräknad afkomst och således i sammanräknade årsinkomster åtnjuter tillhoppa 1,800 kronor, bevillning kommer att, utan medgifvande af något afdrag, honom påföras för hans först berörda inkomst af 1,100 kronor o. s. v.

Bil. B.

Förslag

till

förordning angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

A. Bevillningsavgift af frälseegendomar.

§ 1.

Utom den efter fast egendoms uppskattade värde, enligt särskild författning, utgående bevillning, skall för *frälseegendomar* följande avgift fortfarande beräknas och utgöras på samma sätt som hittills, nemligen:

Trettio öre för hvarje rusttjenstmark, efter ingifven och riktig befunnen rusttjenstlängd och jordebok i det län, der egendomen är belägen.

Denna avgift upphör till hälften, då rustningen uppsättes, och eger icke rum för sätes- och ladugårdar samt de till Danviks hospital hörande frälsehemman.

De frälsehemman, som hvarken utgöra ränta i rusttjenstpersedlar eller äro i rusttjenstlängden uppförda, anses vid bevillningens beräkande lika med andra närmast belägna frälsehemman, med hvilka de kunna jämföras; men för utsockne frälsehemman betalas: i Skåne fem kronor trettioett öre, i Blekinge fem kronor samt i Halland och Bohuslän fyra kronor åttiofyra öre, allt efter förmedladt helt mantal, och i lika förhållande för mindre hemmansdelar.

För rå- och rörs- samt insockne hemman erlägges hälften emot det, som för utsockne hemman stadgadt är; börande, i händelse af rustningens uppsättande, ej mindre för rå- och rörs- än insockne hemman samma afdrag ega rum, som för frälsehemman är fastställt.

För särskildt skattlagda, af frälsenatur varande lägenheter, utan hemmantal, i Skåne, Halland, Blekinge och Bohuslän, erläggas femtio-tre öre för hvarje tunna hardt korn af den åsatta räntan.

B. Bevillningsavgift för lotshemman.

§ 2.

För de *lotshemman*, som äro frikallade från rotering, betalas särskildt efter hemmantalet tre kronor för hvarje helt mantal och i lika förhållande för de mindre.

C. Bevillningsavgift för rättighet till skogsfång och kolningsfrihet på allmänningar.

§ 3.

För rättighet till *skogsfång* på kronans mot rekognition till bruk, hyttor eller grufvor upplåtna allmänningar erläggas tjugufem öre för hvarje stafrum ved eller deremot svarande aderton tunnor kol; och beräknas denna avgift efter det belopp ved eller kol, för hvilket rekognitionsavgiften enligt privilegier eller resolutioner utgår, antingen skogsfånget årligen begagnas eller icke.

§ 4.

För *kolningsfrihet* på härads- eller sockenallmänningar, när därför till häradet eller socknen icke erlägges betalning, svarande mot den, som för rekognitionsskogars eller kronoallmänningars begagnande bör enligt Kongl. förordningen den 4 Juni 1752 jemte bevillningen utgöras, skall avgiften så höjas, att beloppet blifver enahanda med hvad för nyttjanderätt till kronoskogarne erlägges.

D. Bevillningsavgift af bankbolag med sedelutgifningsrätt.

§ 5.

Enskild bank, som eger *sedelutgifningsrätt*, skall, förutom bevillning af fast egendom samt af inkomst, erlägga en avgift af två kronor för

hvarje tusen kronor af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen; varande styrelsen för sådan bank skyldig att, till upplysning vid denna afgifts debitering, i början af hvarje år aflemna en genom intyg af det utaf Kongl. Maj:ts Befallningshafvande förordnade ombud bestyrkt uppgift å nyssnämnda sedelbelopp.

E. Bevillningsafgift af utländske eller andre här i riket icke mantalsskrifne handlande och handelsexpediter.

§ 6.

Utländing eller i utlandet bosatt, här i riket icke mantals- och skattskrifven svensk undersåte, som reser omkring i landet och för egen eller, såsom utskickad, för annans räkning till inledande af handel samt med eller utan varuprof bjuder ut eller slutar handel om utländska varor att framdeles från utlandet levereras, skall, vid ankomsten till riket, till närmaste kronouppbördsman i stad aflemna skriftlig uppgift, huru länge han ämnar här qvarstanna, samt dervid erlägga ett hundra kronor för rättigheten att under en tid af högst tre månader idka dylik handel; åliggande det honom att, derest han efter nämnda tid vill samma rättighet utöfva, förskottsvis betala ytterligare fyratio kronor i månaden, hvilken afgift skall antingen för längre tid på en gång eller för minst en månad om sänder, men alltid för full månad, inbetalas till kronans uppbördsman i stad inom det län, der han vid betalningstiden sig uppehåller; skolande qvittenset å den erlagda afgiften vara meddeladt å tryckta blanketter, som, efter vederbörliga requisitioner, böra af Statskontoret Kongl. Maj:ts Befallningshafvande tillsändas, för att kronans uppbördsmän i städerna tillhandahållas, och hvilka blanketter, som skola lyda dels å ett hundra kronor, dels å fyratio kronor hvardera, böra innehålla erinran om behörigt iakttagande af hvad gällande författningar i afseende å dylik handel stadga.

Den utländing eller med utländing, enligt hvad här ofvan är sagdt, likstälde svenske undersåte, som, utan att hafva den stadgade afgiften behörigen erlagt, beträdes med att bjuda ut eller sluta handel om utländska varor, skall, jemte afgiftens erläggande, böta från och med etthundra till och med femhundra kronor. Förbrytelser häremot upp- tagas af poliskammare, der sådan finnes, och eljest af allmän domstol;

och fördelas de ådömda böterna lika mellan åklagaren och den kommun, hvarest förbrytelsen blifvit begången.

De sålunda uppburna bevillningsmedlen åligger det uppbördsmännen att, under titel: »*Bevillning af utländske eller andre här i riket icke mantalsskrifne handlande och handelsexpediter*», såsom andra kronomedel i behörig ordning uti länets ränteri leverera; hvarförutom vid hvarje års slut bör uppgöras och till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande insändas redovisning för de emottagna qvittensblanketterna, hvilka redovisningar, sedan desamma blifvit till rättigheten af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande styrkta, böra inom Januari månads slut det följande året till Statskontoret insändas, för att med ränteriredogörelserna jemföras och derefter aflemnas till Kammarrätten, för att tjena till ledning vid räkenskapernas granskning.

För de ifrån Statskontoret till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande afsända qvittensblanketterna, hvilka, intill dess desamma till uppbördsmännen utlemnas, skola i landtränteriet förvaras, bör jemväl inom Januari månads utgång behörig redovisning till Statskontoret insändas.

Hvad här ofvan i denna paragraf är stadgad rörande särskild bevillningsafgift af utlänning, som utbjuder och försäljer utländska varor, gäller icke för norrman, som idkar handel med norska produkter.

F. Bevillningsafgift af utlänningar för konserter och dramatiska eller andra föreställningar.

§ 7.

Utländsk man eller qvinna, som med vederbörligt tillstånd, mot inträdesafgift, för egen räkning gifver konsert eller annan musikalisk tillställning, uppförer skådespel, förevisar konstridning, lindansning, mekaniska eller andra konster, kosmoramor, panoramor och andra optiska konststycken, vaxkabinetter, samlingar af djur och naturalier m. m., erlägger för hvarje särskild konsert eller hvarje dag, då skådespel eller annan föreställning gifves, i Stockholm och Göteborg tre kronor och å annan ort inom riket en krona 50 öre; börande sådan konsertgifvare, teaterföreståndare, konstidkare eller förevisare, innan tillståndet meddelas, styrka, antingen att den stadgade afgiften, för den tid eller det tillfälle tillståndet omfattar, blifvit till fullo betald, eller att godkänd säkerhet derför blifvit till vederbörande uppbördsman aflemnad; och skall, i senare händelsen, afgiften alltid vid hvarje månads slut för

samma månad till fullo liqvideras; åliggande det den betalningsskyldige att, vid det tillfälle sådan liquid erlägges, till uppbördsmannen jemväl öfverlemna bevis, i stad från vederbörande fiskal och i köping eller på landet från länsmanen i orten, om antalet gifna konserter eller förevisningsdagar, hvilket bevis bör åtfölja uppbördsmannens redovisning öfver de influtna afgifterna. Uppbördsmannens qvitto å erlagd betalning för senast inom riket gifna representationer bör dessutom ovilkorligen af hvar och en sådan utländing, då han i sagde ändamål till annan inrikes ort ankommer, företes innan nytt tillstånd honom meddelas.

Till kontroll derå, att ifrågavarande afgift blifvit i behörig ordning erlagd, skall det åligga, i stad fiskal och i köping eller på landet länsman eller den, som der innehar motsvarande befattning, att, efter hvarje halft års utgång, till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länet skriftligen uppgifva, huru många föreställningar af förenämnda beskaffenhet derstädes blifvit under tiden gifna, eller, om någon sådan ej förekommit, det likaledes anmäla; hvarjemte uppbördsmännen skola inom Januari månads utgång det påföljande året till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande insända redovisning för de under förflutna året influtna afgifter af ifrågavarande beskaffenhet; börande dessa redovisningar och uppgifter åtfölja kronoräkenskaperna, då de till Kammarrätten insändas.

G. Bevillningsafgift för gåfva, testamente, fideikommiss och arf.

§ 8.

1:o. För *gåfva* af *fast* egendom, med *full eganderätt* till sjelfva egendomen, erlägges en för hundra i bevillning.

2:o. För *testamente* af *fast* eller *lös* egendom, kapital eller fordringar, med *full eganderätt* till sjelfva egendomen eller kapitalet, erlägges en för hundra i bevillning.

3:o. För *fideikommiss* erlägges af hvar och en, som tillträder eller mottager fideikommitterad egendom eller såsom fideikommiss anslaget kapital, en för hundra i bevillning.

4:o. Från de i förestående momenter stadgade bevillningsafgifter *befrias*:

a) efterlevande maka;

b) skyldemän i rätt upp- och nedstigande led, äfvensom syskon eller deras afkomlingar;

c) annan fjermare arfvinge för sin lagliga arfslott äfvensom för allt hvad derutöfver är gifvet, som icke uppgår till fem tusen kronor kapital;

d) kyrka, akademi, vetenskapligt samfund, allmän skola eller annat allmänt undervisningsverk, stipendiifond, pensionsanstalt, sjuk- och fattigvårdsinrättning jemte annan from stiftelse; samt

e) hvar och en annan, då värdet af den gifna egendomen eller kapitalet icke uppgår till fem tusen kronor.

5:o. För arf af fast eller lös egendom, som icke öfvergår till skyldeman i rätt upp- eller nedstigande led, syskon eller deras afkomlingar, utan till fjermare arfvinge, erlägges en af hundra i bevillning, när arfsbeloppet uppgår till fem tusen kronor.

§ 9.

Vid utgörande af bevillning för gåfva, testamente, fideikommiss eller arf beräknas värdet å fast egendom efter senaste bevillningstaxering och å lös egendom efter skedd bouppteckning, mätismannaordom eller domarens pröfning.

Då fideikommiss öfvergår till person, som, enligt 3 mom. i § 8, är skyldig därför erlägga bevillning, bör nya fideikommissinnehafvaren inom ett år från fideikommissets tillträdande hafva till vederbörande uppbördsmän antingen inbetalt den stadgade bevillningen eller ock, derest tvist om fideikommissrätten uppstått, ställt godkänd borgen för bevillningens erläggande senast inom ett år sedan tvisten blifvit genom laga kraftegende beslut afgjord. Underlåter han sådant fullgöra, böte tio procent af bevillningens belopp, hvilka böter tillfalla åklagaren.

För öfrigt kommer, i afseende på kontrollen af all gåfvo-, testaments- och arfsbevillnings vederbörliga beräkning, erläggande och redovisande, att iakttagas hvad i derom särskildt utfärdad författning är eller varder stadgad.

§ 10.

Bevillningsafgift för testamente eller arf erlägges, antingen der den person, som efterlemnad den testamenterade eller arfallna egendomen, senast varit mantalsskrifven, eller ock der behörigen godkänd borgen för afgiften blifvit stäld. För fideikommiss skall bevillningsafgiften utgöras der den fideikommitterade egendomen finnes, eller ock å annan ort, der dylik borgen för afgiften blifvit aflemnad.

Debitering, uppbörd, afkortning och redovisning.**§ 11.**

De under litt. A, B, C och D omförmälda bevillningsafgifter skola införas i särskilda längder, hvilkas upprättande åligger på landet härads-skrifvaren och i stad vederbörande tjänsteman; och bör i öfrigt hvad angående debitering, uppbörd, afkortning och redovisning af bevillning af fast egendom samt af inkomst är stadgad i tillämpliga delar lända till efter rättelse äfven beträffande nyssnämnda bevillningsafgifter.
